

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

Έχοντας επικαλεστεί τους ψεύτικους "θεούς"
ΑΠΟΛΛΩΝΑ και ΔΙΑ, η Ιέρεια άναψε τη φλόγα
για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 μ.Χ.

Και από τότε

ΚΑΙΓΟΜΑΣΤΕ

Πνευματική καρποφορία

«Να περιπατήσετε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατά πάντα, καρποφορούντες εις παν έργον αγαθόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού» (Κοθ. 1/α/10)

Ως ακόλουθοι του Χριστού, έχουμε κληθεί να παράγουμε καρπό. Πώς τα πάμε με αυτή την εντολή; Εάν δεν είμαστε προσεκτικοί, μπορεί οι καρποί μας να είναι σάπιοι, λιγοστοί, ή ακόμη και ανύπαρκτοι. Πώς μπορούμε να αποφύγουμε αυτά τα μη επιθυμητά αποτελέσματα;

Σάπιοι καρποί

Ας φέρουμε στο μυαλό μας ένα αμπέλι, κι ας δούμε σε ποιες περιπτώσεις μπορεί να βρεθούν εκεί σάπιοι καρποί. Αν μια ρόγα σταφύλη κοπεί και πέσει από το τσαμπί πριν ολοκληρωθεί η ανάπτυξή της, θα σταματήσει να τρέφεται. Δε θα γίνει ποτέ “καλός καρπός”, και αναπόφευκτα θα σαπίσει. Αλλά μπορεί να συμβεί και το αντίθετο. Αν η ρόγα, αφού τραφεί και αναπτυχθεί φυσιολογικά, παραμείνει στο τσαμπί για υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα, θα παρα-ωριμάσει, στη συνέχεια θα ζαρώσει και, αφού πεθάνει, αργά ή γρήγορα είναι κι αυτή καταδικασμένη να σαπίσει. Έτσι και στη χριστιανική μας ζωή, πρέπει να βρούμε αυτό το υγιές και ισορροπημένο σημείο ωρίμανσης, ώστε οι καρποί που θα παράγουμε να είναι “καλοί καρποί”, χωρίς ούτε να βιαζόμαστε να ξεφορτώνουμε σωρούς από επιφανειακά και ανώριμα “καλά έργα”, αλλά ούτε και να εφησυχάζουμε από καρπούς του παρελθόντος, που όχι μόνο έχουν ημερομηνία λήξης, αλλά εμποδίζουν και την ανάπτυξη νέων καρπών. Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στον Αμπελουργό μας, καθώς Αυτός γνωρίζει πολύ καλά ποια είναι η κατάλληλη στιγμή για τη συλλογή του καρπού που επιθυμεί να αποκομίσει από από εμάς. (Εφεσ. 2/β/10)

Λιγοστοί καρποί

Πρώτα ας θυμηθούμε πώς ένα κλίμα παράγει πολύ καρπό – μέσω του κληδέματος! Το κληδέμα βοηθάει στον έλεγχο της ανάπτυξης

του φυτού, απομακρύνει τα νεκρά ή άρρωστα τμήματα και τονώνει την ανάπτυξη νέων καρπών. Αν διαβάσετε άρθρα με συμβουλές για το κληδέμα, θα διαπιστώσετε πόση προσοχή χρειάζεται, ειδικά κατά το κληδέμα των νέων δέντρων, και πόσο αποφασιστικό ρόλο παίζει για την παραγωγικότητα και τη μακροζωία τους. Ως Χριστιανοί, επιτρέπουμε στον Αμπελουργό μας να μας κηδεύει όπως Εκείνος ξέρει, ώστε να παράγουμε περισσότερους καρπούς για τη δόξα του Θεού; Μήπως φοβόμαστε τον πόνο του κληδέματος; Ή μήπως υπομονεύουμε να δούμε επειγόντως αποτελέσματα, αντί να περιμένουμε υπομονετικά καθώς σταδιακά κηδεύομαστε και διαμορφωνόμαστε σε κληνάρια που θα παράγουν πολλούς, ζουμερούς, ώριμους, καλούς καρπούς! (Ιωάν. 15/ιε/2-3)

Ανύπαρκτοι καρποί

Χωρισμένο από το αμπέλι, το κλήμα δε θα παράγει καθόλου καρπούς. Ο Ιησούς είπε, *«Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολλόν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμψτε ουδέν»* (Ιωάν. 15/ιε/5). Θυμόμαστε αυτή την προφανή αλήθεια, δυστυχώς, συχνά ξεχασμένη αλήθεια; Ας μένουμε στον Λόγο, στενά συνδεδεμένοι με τον Ιησού, από τον Οποίο λαβαίνουμε όλη την τροφή, κατεύθυνση και δύναμη, που χρειαζόμαστε για να παραμείνουμε στην Άμπελο και να παράγουμε συνεχώς καρπούς.

Γι' αυτό προσεύχομαι, καθώς μένουμε καλά συνδεδεμένοι με το αμπέλι, τον Ιησού, να παράγουμε πολλούς και καλούς καρπούς – τους καρπούς της δικαιοσύνης (Ιακ. 3/γ/18), και ταυτόχρονα να ξεχειλίζουμε από τον καρπό του Πνεύματος (Γαλ. 5/ε/22-23) – αγάπη, χαρά, ειρήνη κ.λπ. – στις σχέσεις μας με τους άλλους, κι έτσι να δείχνουμε σε όλους ότι είμαστε πιστοί ακόλουθοι του Ιησού (Ιωάν. 15/ιε/8). **Από Συνεργάτη**

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ: Κιουταχείας 8, 142 31 Νέα Ιωνία

ΑΡΘΡΑ

Σελ.

- ❶ Πνευματική καρποφορία 2
- ❶ Αδικία υπό τον ήλιον – Α΄ 4
- ❶ Αδικία υπό τον ήλιον – Β΄ 10
- ❶ Κατά φαντασίαν “Χριστιανοί” . 12
- ❶ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ «ΤΥΧΙΚΟΥ» . . 13
- ❶ Όταν ο Ουρανός γεννά
δολάρια... 14
- ❶ Αίτια και ανατροπή
της κρίσεως 22
- ❶ Η πώληση του Ιωσήφ 26
- ❶ Κρίση και ηλικιωμένοι 28
- ❶ Ποιος διαλέγει τον/τη σύζυγο; 32

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Σελ.

- ❶ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ 21
- Υπηρέτες... Θεού;
- ❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [;]»..... 29
- ΕΚΚΛΗΣΙΑ και “ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ”
- ΣΟΒΑΡΟ ΠΑΡΟΡΑΜΑ
- ❶ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ 31
- Θα γίνει κάτι στις 21-10-2011;

**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
ΔΙΑΒΑΣΤΕ
Α Μ Ε Σ Ω Σ
ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13**

...αγαλμού...
έν ριπή

Συστήνουμε το μπλογκ
<http://neakaipalaia.blogspot.com>

ΕΤΟΣ 26 – ΤΕΥΧΟΣ 223 / ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφ. 6/21, Κολ. 4/5/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαισία και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικόπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία.: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/νίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
editor@tyxikos.gr

www.tyxikos.gr

Αδικία υπό τον ήλιον – Α΄

Ζητάμε δικαιοσύνη, θέλουμε να αποδίδεται δικαιοσύνη, θέλουμε ο κακός να τιμωρείται, θέλουμε ακόμα περισσότερο ο κακός να καταλάβει το έγκλημά του, να συνειδητοποιήσει το έγκλημά του. Μπορούμε ίσως να αντέξουμε τις θλιβερές ιστορίες αλλά δεν μπορούμε να αντέξουμε εύκολα τις ατακτοποιήτες ιστορίες, τις ιστορίες όπου δεν αποδόθηκε δικαιοσύνη.

Αλλά η ίδια η Βίβλος περιέχει πολλά τέτοια σενάρια. Ο Ιωσήφ κατηγορήθηκε για κάτι που δεν έκανε, ότι είχε διαπράξει μοιχεία με την γυναίκα του κυρίου του, και κατέληξε στην φυλακή για επτά χρόνια. Αλλά κάποια στιγμή βγήκε από την φυλακή και έγινε ο πιο ισχυρός άνθρωπος στην Αίγυπτο. Και στο βιβλίο της Εσθήρ έχουμε παρόμοια πράγματα, το ίδιο και στο βιβλίο του Δανιήλ. Κατηγορείται ο Δανιήλ ενώ στο τέλος πέφτουν στα λιοντάρια εκείνοι που τον κατηγορούσαν, και στους Ψαλμούς θα δείτε πολλές φορές να εκφράζεται με τον εντονότερο τρόπο το αίτημα για δικαιοσύνη...*οι εχθροί μου Κύριε με περικύκλωσαν, Κύριε με συκοφαντούν, Κύριε κάνε κάτι....* Συνεπώς, το αίτημα για δικαιοσύνη είναι πανανθρώπινο και είναι πολύ βιβλικό.

Αλλά ένα βιβλίο της Αγίας Γραφής έχει τη δική του προσέγγιση γι' αυτό το

θέμα, βλέποντας τα πράγματα με περισσότερη απαισιοδοξία, την απαισιοδοξία ενός γέροντα, του βασιλιά Σολομώντα, σαν να μας έλεγε: –Ωραίες όλες αυτές οι ιστορίες, για δικαιοσύνη που αποδόθηκε τελικά, για κατηγορούμενους που ήταν αθώοι και τελικά βρήκαν το δίκαιό τους και αθωώθηκαν. Αλλά ποιος θα πει τις ιστορίες εκείνων που ενώ ήταν αθώοι δεν δικαιώθηκαν; Και ποιος θα πει για εκείνους που ενώ ήταν ένοχοι δεν κατηγορήθηκαν; Εγώ θα σας πω, λέει ο Εκκλησιαστής, και θα σας πω επειδή είναι πολλοί περισσότεροι.

Έτσι στο κεφάλαιο 3/γ/16 του Εκκλησιαστή διαβάζουμε: **«Είδον έτι υπό τον ήλιον τον τόπον της κρίσεως, [δηλαδή το δικαστήριο] και εκεί είναι η ανομία· και τον τόπον της δικαιοσύνης, και εκεί η ανομία».** Ναι, μεν, υπάρχουν λαμπρές εξαιρέσεις στον κανόνα, αλλά εγώ κάνω τη διάγνωσή μου και βλέπω θλιβερές καταστάσεις. Πήγα σε αυτόν τον τόπο της γης όπου περιμένεις να δεις δικαιοσύνη, τον τόπο όπου οι άνθρωποι λένε: –Εδώ θα κρίνουμε τον δίκαιο. Και αυτό που ανακάλυψα ήταν η ανομία και η αδικία. Πήγα στους δικαστές, τους θεματοφύλακες της δικαιοσύνης και δεν βρήκα δικαιοσύνη.

Και ο Εκκλησιαστής δεν είναι μόνος μέσα στην απαισιοδοξία του. Υπήρξαν

και άλλοι στην αρχαιότητα, όπως ο Διογένης που έψαχνε έναν δίκαιο με το λυχνάρι και δεν τον έβρισκε. Και οι προφήτες του Ισραήλ έκαναν παρόμοιες διαπιστώσεις για τον λαό εκείνο.

Αλλά ο Εκκλησιαστής έχει παράπονο για την αδικία που υπάρχει στον κόσμο, το ίδιο παράπονο το έχει και ο Θεός. Στο Ησαΐας 5/ε/7 διαβάζουμε πώς ο Θεός «**περιέμενε κρίσιν¹, πλην ιδού, καταδυνάστευσις²· δικαιοσύνην³, πλην ιδού, κραυγή⁴**». Εδώ υπάρχουν ενδιαφέροντα λογοπαίγνια, διότι στα εβραϊκά οι λέξεις είναι *mispah*¹, *mispah*², *tsedaka*³ και *tseaka*⁴. Και ο Θεός λέει –Περίμενα *mispah* αλλά βρήκα *mispah*, και πιο ύστερα, περίμενα *tsedaka* και ιδού *tseaka*. Περίμενα κάτι και βρήκα κάτι άλλο...

Ο Θεός ο ίδιος ζητούσε δικαιοσύνη στη γη και δεν την βρήκε. Και αν θέλετε να επεκτείνουμε το παράδειγμα, θυμηθείτε ότι ο ίδιος ο Υιός του Θεού ήρθε στη γη, ανάμεσα στους ανθρώπους, και γεύτηκε Εκείνος, ο πιο δίκαιος από όλους, την αδικία σε όλο της το αξιοθρήνητο μεγαλείο.

–Σταυρώστε Τον! είπαν οι Φαρισαίοι. Οι θεματοφύλακες της δικαιοσύνης και του Νόμου, από τους οποίους θα περίμενες να δεις δικαιοσύνη, οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν τη διάκριση να καταλάβουν τι είναι καλό και τι δεν είναι. Οι άνθρωποι της θρησκείας, δηλαδή.

Συνεπώς ο Εκκλησιαστής καλά τα λέει. Και να πω εδώ κάτι επιπλέον, επειδή υπάρχει κίνδυνος να παρεξηγηθεί το πνεύμα του. Ο Εκκλησιαστής δεν λέει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη πουθενά, σε όλο το σύμπαν ή σε όλη την αιωνιότητα. Λέει ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη «**υπό τον ήλιον**», δηλαδή σ' αυτή τη γη. Όλες

οι σκέψεις που κάνει ο Εκκλησιαστής πρέπει να ζυγίζονται με αυτό δεδομένο. Προσπαθεί να δείξει ότι αν είσαι μόνο εσύ πάνω στη γη και κάτω από τον ήλιο, και δεν βάλουμε στην εξίσωση τον Θεό ή τον Ουρανό ή την αιωνιότητα, το συμπέρασμα είναι πάντοτε αναπόφευκτα λυπηρό.

Και είναι ακριβώς αυτή η πραγματικότητα που δημιουργεί μέσα μας την ανάγκη για πίστη στον Θεό, στον Ουρανό, στην αιωνιότητα, στη μέλλουσα κρίση. Δείτε τι λέει ο Εκκλησιαστής στο εδάφιο 17: «**Είπα εγώ εν τη καρδία μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και τον ασεβή· διότι δι' έκαστον πράγμα και επί παντός έργου είναι καιρός εκεί**». Ο Θεός θα κρίνει τον δίκαιο και τον ασεβή. Αλλά ο Θεός θα κρίνει πέρα από τον ήλιο –κάποια άλλη μέρα– και τότε θα φέρει δικαιοσύνη. Εκεί θα ικανοποιηθεί το μεγάλο μας αίτημα για δικαιοσύνη.

Αυτό σχετίζεται με το προηγούμενο τμήμα του Εκκλησιαστή, όπου λέει: «**καιρός παντί πράγματι**». Ποιος έχει ορίσει τον καιρό για κάθε τί; Ο Θεός. Άρα ο Θεός έχει θέσει και μια συγκεκριμένη μέλλουσα ημέρα όπου θα φέρει δικαιοσύνη. Ο Παύλος διακήρυξε στον Άρειο Πάγο, ότι «**προσδιώρισεν ημέραν εν η μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών**» (Πράξ. 17/ιζ/31).

Αν έχεις πίστη, έχεις και ελπίδα ότι κάποια μέρα θα αποδοθεί η δικαιοσύνη. Αλλά αν ελπίζεις μόνο σε αυτή τη γη, έρχεσαι αντιμέτωπος με τον Εκκλησιαστή που λέει: –Μην κουράζεσαι. Όσο και αν ψάξεις, ό,τι και αν κάνεις, στον πιο δί-

καιο τόπο των ανθρώπων και αν πας, δε θα βρεις πραγματική δικαιοσύνη. Αν θέλεις δικαιοσύνη, να η λύση στο πρόβλημά σου: Πίστευε στον Θεό.

Ισως όμως πεις: Γιατί να πιστεύω σε αυτόν τον Θεό που μου λες ότι θα αποδώσει δικαιοσύνη κάποια μέρα στο μέλλον; Εσύ μιλάς για ουράνια, αιθέρια, νεφελώδη, ομιχλώδη, ασαφή, μελλοντική, θεωρητική δικαιοσύνη, όταν το δικό μου αίτημα είναι για άμεση δικαιοσύνη σήμερα, τώρα. Γιατί να πιστέψω σε έναν Θεό που με αναγκάζει να περιμένω για να δω την ημέρα που όλες οι αδικίες θα αντιστραφούν και θα εξαλειφθούν; Όχι, –μπορείς να πεις– εγώ δεν θα πιστέψω σε έναν Θεό που με αναγκάζει να περιμένω.

Για δες πώς μιλάς: για δες το ύφος σου. Λες: –Άμα δεν είναι ο Θεός έτσι όπως Τον έχω παραγγείλει εγώ, δεν Τον θέλω· εγώ τον Θεό Τον ζωγραφίζω έτσι· αν δεν είναι έτσι όπως εγώ Τον ζωγράφισα, απορρίπτεται. Άρα για εσένα εκείνο που έχει σημασία δεν είναι η πραγματικότητα του πώς είναι ο Θεός αλλά η δική σου ζωγραφιά.

Εδώ όμως είναι που αποτυγχάνεις, γιατί, αν παραδεχτούμε ότι ο Θεός υπάρχει και ότι έχει ένα συγκεκριμένο χαρακτήρα, δεν θα ήθελε να δεχτείς τον χαρακτήρα Του όπως ακριβώς είναι, και όχι όπως θα απαιτούσες εσύ να είναι; Και δεν θα μπορούσε να σε δοκιμάσει με διάφορους τρόπους, χωρίς να σου δίνει κατά παραγγελία ό,τι του ζητάς, για να δει αν πραγματικά Τον δέχεσαι όπως είναι; Ως Θεό; Σκέψου για μια στιγμή πόσα δισεκατομμύρια είμαστε εδώ στη γη, σχεδόν επτά· και ο καθένας να λέει εγώ τον Θεό Τον θέλω έτσι, όμως ένας

άλλος να λέει εγώ Τον θέλω κάπως αλλιώς...

Ο Θεός είναι αυτός που είναι. Αυτός που πρέπει να αλλάξει είσαι εσύ. Τον Θεό δεν Τον παραγγέλνεις στα μέτρα σου. Εκείνος είναι το μέτρο και ο στόχος για σένα. Όταν απαιτείς ο Θεός να είναι στα μέτρα σου, είναι σαν να υπονοείς, ότι θες να είσαι εσύ “θεός” στη θέση του Θεού. Σαν να πιστεύεις ότι τα πράγματα θα ήταν καλύτερα αν η διακυβέρνηση του σύμπαντος ήταν στα δικά σου χέρια, επειδή εσύ ξέρεις καλύτερα. Αλλά δεν ήταν αυτό ακριβώς το αμάρτημα του Αδάμ και της Εύας; Τι ήταν ο πειρασμός του Διαβόλου; –Αν θα φάτε από αυτό θα είστε σαν θεοί. Μόλις το θέλησαν και το συζήτησαν, τότε επήλθε ο θάνατος και η ματαιότητα που ζούμε.

Τώρα δίνουμε εξετάσεις. Αν δεν πιστεύεις εμένα, διάβασε το εδάφιο 18: **«Είπα εγώ εν τη καρδία μου περί της καταστάσεως των υιών των ανθρώπων, ότι τους δοκιμάζει ο Θεός, για να δουν ότι αυτοί καθ’ εαυτούς κατά βάθος είναι κτήνη»**. [Μετάφραση συγγραφέα]. Λέει ότι κατά βάθος είναι κτήνη. Ο Θεός επιτρέπει ακόμα να κυβερνά ο θάνατος και η ματαιότητα και η αδικία, και αυτό είναι σαν ένα διαγώνισμα. Αν γράψεις πάνω στην κόλα της ζωής σου: «Ο Θεός είναι άδικος. Εγώ θα έπρεπε να είμαι Θεός. Εγώ που ξέρω!» Τότε χάνεις στο διαγώνισμα. Αν όμως γράψεις: «Εγώ από μόνος μου, χωρίς τον Θεό, δεν είμαι τίποτε παραπάνω από ένα ζώο», τότε έχεις μπει στο νόημα και περνάς το διαγώνισμα, γιατί σκοπός αυτού του διαγωνίσματος ήταν να καταλάβεις ακριβώς ότι **«Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου»**.

Αλλά μπορεί να πεις: –Τι είναι αυτό που μου λες; Δεν είμαστε διαφορετικοί από τα ζώα; Θυμηθείτε μια στιγμή τον φημισμένο βασιλιά Ναβουχοδονόσορ, που μια ωραία πρωία βγαίνει έξω και κοιτάζει τα παλάτια του, την πόλη της Βαβυλώνας, τα τείχη, και αρχίζει να φρουσκώνει μέσα του. «Για δες τι έχτισα! Για δες ποιος είμαι! Δεν είναι αυτή η Βαβυλώνα η μεγάλη, που έχτισα για δόξα μου;» Και τότε έρχεται η φωνή του Θεού: **«Η βασιλεία απήλθε από σου και θέλεις εκδιωχθεί εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου».**

Θέλησε να δώσει στον εαυτό του τιμές θεϊκές, και ο Θεός του λέει, θα γίνεις σαν ζώο. Για 7 χρόνια έπαθε κάποια αρρώστια που τον έκανε να ζει με τα ζώα. Μετά από αυτό ο ίδιος μαρτυρεί: **«Αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ και ευλόγησα τον Ύψιστον και ήνεσα και δόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν και πάντες οι κάτοικοι της γης λογίζονται ενώπιον αυτού ως ουδέν»** (Δαν. κεφ. 4/δ). Όταν έπαψε να φαντάζεται τον εαυτό του ως “θεό”, και τον εξίσωσε με τα ζώα, ήρθε στα λογικά του.

Ας εξηγήσουμε τι εννοούμε όταν λέμε ότι ο άνθρωπος είναι ίσος με τα ζώα. Από την αρχή των σκέψεων του στα προηγούμενα κεφάλαια, ο Εκκλησιαστής έχει ξεκινήσει από ένα γεγονός που κυριαρχεί στην ανθρώπινη ζωή, και αυτό είναι το γεγονός του θανάτου. Αυτό το γεγονός, ότι όλοι πεθαίνουμε, προκαλεί τη ματαιότητα στη ζωή μας. Όλοι εκεί καταλήγουν. Τι σημασία έχει αυτό που κάνεις αφού καταλήγεις στον

ίδιο τόπο με τον άνθρωπο που κάνει τα αντίθετα; Τι σημασία έχει αν ήσουν πλούσιος ή φτωχός; Και ο φτωχός πεθαίνει και ο πλούσιος πεθαίνει. Έτσι, αν και μπορεί για κάποια στιγμή να φαίνονταν άνισοι, στο τέλος όλοι είναι ίσοι.

Στο κεφάλαιο 2/β έθεσε ένα ακόμα πιο δύσκολο ερώτημα: Τι σημασία έχει να είσαι σοφός ή να είσαι άφρων; Και ο σοφός και ο άφρων καταλήγουν στο ίδιο σημείο. Και ο σοφός πεθαίνει σαν τον άφρονα, και ύστερα δεν θυμάται κανείς ποιος ήταν ο σοφός και ποιος ήταν ο άφρων. Ο θάνατος τους ισοπέδωσε... Και έτσι έρχεται η σκέψη του Εκκλησιαστή στο αποκορύφωμά της: Τι σημασία έχει αν είσαι άνθρωπος ή ζώο; Και τα δύο πεθαίνουν. **«Διότι το συνάντημα των υιών των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους· και εν συνάντημα είναι εις αυτούς· καθώς αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο άνθρωπος δεν υπερτερεί κατ’ ουδέν το κτήνος· διότι τα πάντα είναι ματαιότης»** (εδ. 19).

Ενδεχομένως δεν θα θέλατε να το διαβάσετε αυτό, αλλά σκεφτείτε το λίγο. Άνθρωπος και κτήνος, και οι δυο πεθαίνουν. Είναι σοφό εδώ να σκεφτούμε όπως σκέφτεται ο Εκκλησιαστής: Αυτή είναι η ζωή χωρίς τον Θεό. Αυτό είναι το υπονοούμενο μήνυμα. Εσύ λες: –Δεν θέλω να πιστεύω στον Θεό. Εντάξει. Αλλά πρέπει να αποδεχτείς ολόκληρο το πακέτο, και πλέον η ζωή σου θα σημαίνει ότι δεν διαφέρεις από ένα ζώο – μια γάτα που ψοφά στο δρόμο. Είσαι το ίδιο πράγμα. Η αγελάδα γεννήθηκε και βγήκε στο λιβάδι για να βοσκήσει και την άρμεξαν και μετά από κάποια χρόνια πέθανε. Μα και ο άνθρω-

πος γεννήθηκε, πήγε να δουλέψει στο εργοστάσιο, πήγε να διευθύνει μια επιχείρηση, πήγε στη βιβλιοθήκη να ερευνησει, έφαγε και αυτός “σανό”, τον “άρμεξαν” και αυτόν, και στο τέλος πέθανε. Διαφορετικά μονοπάτια, αλλά πάντα η ίδια κατάληξη. Το τέρμα είναι στον τάφο.

Εδώ ο Εκκλησιαστής προλαβαίνει τη σύγχρονη Θεωρία της Εξέλιξης. Αν δεν πιστεύεις στον Θεό, αυτή είναι η μόνη λύση. Είσαι ένα εξελιγμένο ζώο. Μπορείς και ξεπέρασες τον πίθηκο επειδή ο αντίχειράς σου μπορεί και συναντάει τα άλλα δάχτυλα και αυτό σου επέτρεψε να κατεργαστείς καλύτερα την ύλη και να φτιάξεις εργαλεία, να αναπτυχθεί καλύτερα ο εγκέφαλός σου και να προχωρήσεις σε ένα ανώτερο στάδιο εξέλιξης. Έτσι περίπου λέει η θεωρία, αλλά ο Εκκλησιαστής τούς έχει προλάβει. Χωρίς τον Θεό αυτό είσαι, αυτή είναι η θεωρία που σου αξίζει: **«Τα πάντα καταντώνσιν εις τον αυτόν τόπον· τα πάντα έγειναν εκ του χώματος και τα πάντα επιστρέφουσιν εις το χώμα»** (εδ. 20).

Όταν ο Θεός είπε στη Γένεση, **«Γη είσαι και στη γη θα επιστρέψεις»**, δεν το είπε για αστείο, δεν το είπε σαν σχήμα λόγου. Το είπε για να σκεφτεί ο άνθρωπος την ματαιότητα της ζωής του χωρίς τον Θεό, και να αναζητήσει τον Θεό ως μοναδική του ελπίδα. Το είπε για να αντιληφθούμε πόσο ευάλωτοι και αδύναμοι και μόνοι και περαστικοί και άχρηστοι είμαστε χωρίς τον Θεό. Το είπε για να απελπιστούμε από τη ζωή μας και να ζητήσουμε Σωτήρα. Να θέλουμε να μας σώσει κάποιος.

Κι αν όλα αυτά σου φαίνονται απελπιστικά, ακριβώς γι’ αυτό τα γράφω,

για να απελπιστείς και να ζητήσεις τη σωτηρία του Θεού, για να στραφείς στον Χριστό. Εμείς όλη μας τη ζωή προσπαθούμε να μείνουμε μακριά από τον Θεό και να γεμίσουμε τη ζωή μας με οτιδήποτε βοηθάει να ξεχνάμε τη ματαιότητά της. –Φέρε και άλλα χρήματα, και άλλες ηδονές, οτιδήποτε άλλο για να ξεχαστώ. Αλλά όσο πιο πολύ μπαίνουμε σ’ αυτή τη διαδικασία της λησμονιάς, τόσο η ζωή αποδεικνύεται μάταιη.

Και ύστερα έρχεται το εδάφιο 21 που θέλει να μας αφυπνίσει λέγοντας: **«Τις γνωρίζει το πνεύμα των υιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβαίνει εις τα άνω, και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβαίνει κάτω εις την γην;»** (εδ. 21). Από την οπτική γωνία της γης, της ζωής **«υπό τον ήλιον»**, ο άνθρωπος στην ώρα του θανάτου του τι καλύτερο έχει από το ζώο; Είναι τούτο μια απλή επέκταση του επιχειρήματος που προηγήθηκε. Στην ώρα του θανάτου δεν έχεις κανένα πλεονέκτημα πάνω από τα ζώα και δεν μπορείς να αποδείξεις ότι έχεις. Όπως λέει και στον Ψαλμό 49/μθ/20: **«Ο άνθρωπος ο εν τιμή και μη εννοών ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα»**. Αφανίζεται. Γι’ αυτό και στο εδάφιο 22 και σε πολλά άλλα εδάφια του Εκκλησιαστή, το μόνο που μένει σίγουρο είναι αυτή η ημέρα του θανάτου και το τι θα κάνεις με αυτήν.

Αξίζει να αναρωτηθούμε: Γιατί ξεκίνησε να λέει ο Εκκλησιαστής ότι είμαστε σαν τα ζώα; Ουμηθείτε ότι ξεκίνησαμε μιλώντας για το θέμα της αδικίας που γεμίζει την γη. Σ’ αυτό το θέμα ο Εκκλησιαστής επιστρέφει δριμύτερος στο κεφ. 4/δ/1 λέγοντας: **«Τότε εγώ εστράφη και είδον πάσας τας αδικίας τας**

γινόμενας υπό τον ήλιον· και ιδού, δάκρυα των αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών· η δε δύναμις ήτο εν τη χειρί των αδικούντων αυτούς· και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών».

Οι δυνάστες έχουν τη δύναμη αλλά οι καταδυναστευόμενοι τα δάκρυα. Αν τα έβλεπε αυτά ο Εκκλησιαστής προ Χριστού, σκεφθείτε πόσα περισσότερα θα μπορούσε να πει σήμερα, 2.000 χρόνια μετά Χριστόν. Πόσες αδικίες έχουν συσσωρευτεί στην ιστορία της ανθρωπότητας από τότε μέχρι σήμερα; Πόλεμοι, δυστυχία, καταπίεση... Ο Εκκλησιαστής δεν είδε τους Παγκόσμιους Πολέμους και όλα όσα έγιναν τότε, όμως έχουν γίνει και αυτά. Δηλαδή το επιχείρημα του Εκκλησιαστή έχει γίνει ισχυρότερο με τα χρόνια. Ποταμός δακρύων η ιστορία, και χωρίς παρηγορητές. Μια καταστροφή αρκεί για να σκέφτεσαι καταθλιπτικά, όπως π.χ. πρόσφατα αυτή που έγινε σε στρατιωτική βάση στην Κύπρο.

Μην αποφεύγετε αυτό το καταθλιπτικό μήνυμα, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Τη στιγμή που εσύ διαβάζεις εδώ, υπάρχουν άνθρωποι που βογκούν από πόνο. Αν προσπαθούμε να το ξεχάσουμε, η πραγματικότητα δεν αλλάζει. Οι άνθρωποι στα νοσοκομεία και άλλους χώρους τα βιώνουν και πονούν, όσο και αν εμείς ζούμε τη ζωούλα μας προσπαθώντας να αλλά-

ξουμε την πραγματικότητα επειδή την φοβόμαστε.

Για τον Εκκλησιαστή ήταν τόσο έντονη η θλίψη των ανθρώπων κάτω από την αδικία, ώστε στο εδάφιο 4/8/2 μακαρίζει τους νεκρούς: **«Όθεν εγώ εμακάρισα τους τελευτήσαντας, τους ήδη αποθανόντας, μάλλον παρά τους ζώντας, όσοι ζώσιν έτι».** Αυτοί είναι λεία καλύτεροι από εμάς που ζούμε, γιατί πλέον δεν τα βλέπουν όλα αυτά. Προσέξτε, δεν εννοεί ότι η ζωή που μας έδωσε ο Θεός είναι κακή· αλλά ότι η αδικία της ζωής είναι ανυπόφορη. Και στο εδάφιο 4/8/3 γίνεται ακόμη πιο απαισιόδοξος λέγοντας: **«Καλύτερος δε αμφοτέρων είναι, όστις δεν υπήρξεν έτι, όστις δεν είδε τα πονηρά έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον».** Δηλαδή, ακόμα καλύτερο από το να πεθάνεις, είναι το να μην έχεις υπάρξει καν, γιατί τότε δεν θα έβλεπες όλη αυτή την αδικία. Εμείς που ζούμε τα βλέπουμε, οι νεκροί δεν τα βλέπουν πλέον, αλλά οι ανύπαρκτοι δεν τα είδαν ποτέ.

Ίσως εδώ να διαμαρτύρεσαι και να λες:

–Μα τι λόγια είναι αυτά Εκκλησιαστή; Πώς μιλάς έτσι για την ζωή; Αλλά η απάντηση έρχεται αμέσως: –Και εσύ φίλε, γιατί νιώθεις τόσο άνετα με τη ζωή σου; Γιατί νιώθεις ότι όλα είναι ωραία και ευχάριστα στον κόσμο; Γιατί δεν σοκάρεσαι από την αδικία, τη φτώχεια, την πείνα, τον πόλεμο, την τρομοκρατία; Γιατί δεν σε ενοχλούν όλα αυτά;

Στο επόμενο κείμενο δίνονται κάποιες πρακτικές οδηγίες.

Αδικία υπό τον ήλιον – Β΄

Το μήνυμα μένει πάντα ένα και σταθερό: –Μην ελπίζεις σε αυτόν τον κόσμο. –Αλλά Εκκλησιαστή, σε αυτό τον κόσμο ζούμε και αφού ζούμε εδώ τι να κάνουμε;

Πολύ γρήγορα μας δίνονται τρεις συμβουλές για το τι να αποφύγουμε εδώ σε αυτό τον κόσμο της αδικίας. (1) Αν πιστεύεις για τον εαυτό σου ότι είσαι Θεός, αν δηλαδή πιστεύεις ότι ξέρεις κάτι, είσαι το ίδιο πράγμα με τα ζώα. (2) Μοναδική διαφορά, ότι ο Θεός σε έπλασε **«κατ' εικόνα Θεού»**, και έτσι είσαι διαφορετικός από τα ζώα εξαιτίας του Θεού. (3) Ο Θεός σε κάνει ανώτερο από τα ζώα. Μόνο ο Θεός.

Και όταν ζεις έτσι –αν το πιστεύεις αυτό– τι θα κάνεις;

Πρώτο. Αποφεύγεις τον φθόνο. Κοιτάξτε το εδάφιο Εκκλ. 4/8/4: **«Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν επίτευξιν έργου, ότι διά τούτο ο άνθρωπος φθονείται υπό του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος»**. Αποφεύγεις αυτό που δημιουργεί την αδικία, που είναι ο φθόνος. Κάνει κάποιος μια καλή δουλειά και οι άλλοι αντί να εκτιμήσουν, ζηλεύουν. Γιατί ζηλεύουν; Γιατί το είπαμε πριν, θέλουν να είναι “θεοί” στη θέση του Θεού. Θέλουν να είναι εκείνοι που έκαναν την αξιοζήλευτη δουλειά και εκεί είναι η ρίζα της αδικίας σε όλο τον κόσμο. Η πρώτη

δολοφονία γιατί έγινε; Ο Κάιν ειδε τη θυσία του Άβελ να γίνεται δεκτή από τον Θεό και ήρθε ο φθόνος στην καρδιά του και ξεκίνησε η πρώτη αδικία στον κόσμο. **«Ο Κάϊν ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον αδελφόν αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα έργα αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού δίκαια»** (Α΄ Ιωάν. 3/γ/12). Ο φθόνος οδηγεί σε αδικία. Οι Φαρισαίοι ζήλεψαν την επιτυχία του Χριστού, που προσέλκυε τα πλήθη, και Τον σταύρωσαν.

Εσύ όμως ξέρεις πως ό,τι έχεις το χρωστάς στην πνοή του Θεού μέσα σου. Άρα δεν θα φθονήσεις κανέναν, δεν υπάρχει λόγος να ζεις τη ζωή σου με φθόνο. Το ότι έχεις εκτιμήσει ποιος είσαι πραγματικά, σε κάνει να ζεις τη ζωή σου χωρίς να αδικείς εσύ άλλους.

Δεύτερο. Επειδή δεν θέλεις να γίνεις “θεός” στη θέση του Θεού, δέχεσαι ό,τι και όσα σου δίνει ο Θεός, ηρεμείς στη ζωή σου και δεν αγανακτείς. Άρα λοιπόν το να ξέρω για την ματαιότητα βοηθάει να αποφύγω τον φθόνο. Επίσης βοηθάει να αποφύγω παραδόξως και την απελπισία. Κοιτάξτε το εδάφιο 5: **«Ο άφρων περιπλέκει τας χείρας αυτού και τρώγει την εαυτού σάρκα»**. Ο άνθρωπος που απελπίζεται παθαίνει κατάθλιψη. Τελικά κλείνεται στον εαυτό του και τεμπελιάζει και δεν διαλέγει τον σωστό δρόμο. Γιατί το κάνει; Το κάνει από

οργή, γιατί λέει στον Θεό το παράπονο του. «Δεν μου έδωσες τη ζωή που ήθελα, δεν μου έδωσες αυτό που ήθελα ή ονειρευόμουν κ.τ.λ.».

Αν όμως πεις, –Θα δεχτώ ό,τι μου έδωσε ο Θεός, τότε μπορείς να δεις τα πράγματα διαφορετικά. Ναι, μπορεί να θεωρούσες καλύτερο να είχες πεθάνει και να μην βλέπεις πλέον αδικίες, αλλά είναι τώρα καλύτερο που ζεις, για να ζεις για τη δόξα του Θεού. Όσο ζεις με την πνοή που σου δίνει ο Θεός, μπορείς να ζεις για να δοξάζεται ο Θεός και να κάνεις κάτι αντίθετο από την αδικία που βλέπεις μέσα στον κόσμο γνωρίζοντας ότι υπάρχει ελπίδα, κάποια μέρα, αλλά όχι εδώ.

Τρίτο. Αν πιστεύεις στη ματαιότητα θα αποφύγεις την απληστία. Κοιτάξτε το εδάφιο 6. **«Καλύτερον μία δραξ πλήρης αναπαύσεως παρά δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως πνεύματος».** Καλύτερα τα λίγα με ηρεμία παρά τα πολλά με άγχος, κούραση, αγωνία και θλίψη. Και η απληστία βγαίνει από αυτή τη λάθος αντίληψη ότι είμαστε μικροί “θεοί”. Βγαίνει από την επιθυμία μας να είμαστε ανεξάρτητοι από τον Θεό και να μην Τον έχουμε ανάγκη. Να μαζέψω και άλλα και άλλα· να χτίσω ένα φρούριο γύρω από τον εαυτό μου για να είμαι ασφαλής. Απληστία, να έχουμε τα πάντα στα χέρια μας. Και έτσι τρέχουμε, κοπιάζουμε και προσπαθούμε στη ζωή, και χάνεται η ζωή από τα χέρια μας μέσα στην αγωνία την οποία εμείς οι ίδιοι δημιουργούμε.

Έτσι ο Θεός λέει **«ηρέμησε»**. Αν πιστεύεις στη ματαιότητα της ζωής και ξέρεις ότι αυτή τη ζωή που έχεις στην έ-

δωσε ο Θεός, δεν χρειάζεται να φθονείς άλλους, δεν χρειάζεται να απελπίζεσαι, δεν χρειάζεται να είσαι άπληστος. Ηρέμησε. Άσε τη μέριμνα στο Θεό.

Όλα συνοψίζονται στο 3/γ/22, όπου διαβάζουμε: **«Είδον λοιπόν ότι δεν είναι καλύτερον, ειμή το να ευφραίνεται ο άνθρωπος εις τα έργα αυτού· διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει αυτόν διά να ιδή το γεννησόμενον μετ’ αυτόν;»**

Στο προηγούμενο τμήμα του βιβλίου του Εκκλησιαστή το μήνυμα ήταν, ότι ο Θεός έχει τον καιρό Του για κάθε πράγμα. Άρα εσύ απόλαυσε την κάθε μέρα ως δώρο του Θεού. Τώρα το μήνυμα είναι ότι ο Θεός σου έχει δώσει μερίδιο εργασίας. Γιατί είσαι εδώ στη γη; Επειδή ο Θεός σου έχει δώσει κάτι να κάνεις. Ο Θεός που σου έδωσε πνοή, σου αναθέτει κάτι. Αυτό το κάτι κάνε το με μεράκι, κάνε το με φροντίδα, κάνε το με όλη σου την καρδιά και κάνε το με χαρά. Απόλαυσέ το.

Γιατί; Γιατί είναι αυτό που ο Θεός του σύμπαντος έχει αναθέσει σε εσένα. Εσύ δεν είσαι “θεός” και δε θα γίνεις ποτέ Θεός. Είσαι ίσος με τα ζώα, με τη διαφορά ότι έχεις πλαστεί κατ’ εικόνα Θεού και, άρα, αυτό που θα κάνεις μπορεί να φέρει δόξα στον Θεό, οπότε το δώρο Του θα επιστρέψει σε Αυτόν ως λατρεία. Έτσι, λοιπόν, θα ζεις ως δίκαιος μέσα στον άδικο κόσμο, και επειδή οι γύρω σου θα το βλέπουν, θα αναγνωρίζουν και αυτοί ότι μέσα στον κόσμο της αδικίας έχει βάλει ο Θεός δείγματα δικαιοσύνης, που ταυτόχρονα είναι **δείγματα ελπίδας για το δίκαιο κόσμο που έρχεται!** (Β΄ Πέτρ. 3/γ/13).

Από Συνεργάτη

« Διά πολλών μαρτύρων »

Κατά φαντασίαν “Χριστιανοί”

Υπάρχει η λανθασμένη εντύπωση σε πολλούς διανοούμενους και μη, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι πνευματικά παιδιά του Θεού. Αν εννοούν ότι είμαστε δημιουργήματα Του, αυτό είναι ορθό.

Η Αγία Γραφή διακηρύσσει ότι εκτός από τη φυσική γέννηση, υπάρχει και η πνευματική, την οποία ο Χριστός ονομάζει **άνωθεν γέννηση**. Στη συνομιλία Του με το Νικόδημο, ένα μέλος του Συνεδρίου, δηλαδή της ιουδαϊκής θρησκευτικής ηγεσίας εκείνης της εποχής, ο Κύριος τονίζει πολύ emphaticά, με την επανάληψη της λέξης “Αμήν”, τα εξής: **«Αληθώς, αληθώς [αμήν, αμήν] σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ιδή την βασιλείαν του Θεού»** (Ιωάν. 3/γ/3).

Η Αγία Γραφή με πολλή σαφήνεια διευκρινίζει, τότε ένας άνθρωπος είναι τέκνο του Θεού: **«Όσοι εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γένωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· οτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ’ εκ Θεού εγεννήθησαν»** (Ιωάν. 1/α/12-13).

Ο Θεός λοιπόν δεν αναγνωρίζει σαν παιδιά Του κανέναν, ο οποίος δε δέχεται διά πίστεως τον Ιησού Χριστό, οποιαδήποτε μόρφωση, θέση, δύναμη ή κοσμική εξουσία και αν έχει. Μόνον όσοι εγεννήθησαν εκ Θεού είναι πνευματικά Του παι-

διά. Οι άλλοι είναι δικά Του πλάσματα που έχουν ελεύθερη βούληση και επομένως είναι υπεύθυνοι για την ελεύθερη εκλογή που κάνουν και την ελεύθερη προσωπική θέση που παίρνουν στο θέμα της σωτηρίας που τους προσφέρει ο Θεός μέσω του απολυτρωτικού έργου του Υιού Του.

Αλλά και αν κάποιος δηλώνει, ότι πιστεύει στον Θεό και η ομολογία του είναι μια εκ χειλέων και όχι εκ βάθους καρδιάς ομολογία, αυτό δεν τον καθιστά *de jure* παιδί του Θεού. Ο θρήσκος άνθρωπος δεν είναι κατ’ ανάγκη παιδί του Θεού. Ας μην ξεχνάμε, ότι τον Χριστό Τον σταύρωσαν όχι άθεοι και άθρησκοι, αλλά πολύ θρήσκοι άνθρωποι, που μάλιστα αναγνώριζαν σαν Θεό τους τον αληθινό Θεό της Βίβλου. Ο Καϊάφας και η θρησκευτική ηγεσία των Ιουδαίων ήταν οι θεματοφύλακες του Νόμου του Θεού, αλλά ταυτόχρονα η θρησκεία τους δεν τους εμπόδισε να στείλουν στο σταυρό, Αυτόν που οι προφήτες του Θεού ονόμαζαν Μεσσία και Εμμανουήλ (=μεθ’ ημών ο Θεός). Πιθανό κάποιος να ξαφνιαστεί, αλλά ο ίδιος ο Χριστός λέει, ότι όχι μόνο δεν είναι παιδί του Θεού ο μη αναγεννημένος άνθρωπος, αλλά ότι είναι και παιδί του Διαβόλου. Ιδού οι αυθεντικοί λόγοι του Σωτήρα στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη: **«Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλίαν μου; διότι δεν δύ-**

νασθε να ακούητε τον λόγον μου. Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε» (Ιωάν. 8/η/43-44). «Ο Πατήρ μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι είναι Θεός σας» (Ιωάν. 8/η/54). Ισχυρίζονται, ότι αναγνωρίζουν τον Θεό ως Πατέρα τους, αλλά ο Χριστός τους θεωρεί παιδιά του Διαβόλου.

Όλοι μας λοιπόν είμαστε δημιουργήματα του Θεού. Αλλά ο καθένας έχει τον πνευματικό του πατέρα. Είτε μας αρέσει είτε όχι, ενόσω δεν έχουμε δεχτεί συνειδητά διά πίστεως τον Χριστό ως προσωπικό Λυτρωτή και Σωτήρα μας και συνεπώς δεν αναγεννηθήκαμε, η Αγία Γραφή λέει ότι ο πατέρας μας είναι ο Διάβολος.

Σε έναν κόσμο που βρίσκεται σε δραματικά αδιέξοδα, η τραγικότερη διαπίστωση είναι, ότι υπερτερούν οι κατά φαντασία χριστιανοί και όχι οι αρνητές του Χριστού.

Αυτή είναι νομίζω η μεγαλύτερη τραγωδία στο σύγχρονο “χριστιανικό” κόσμο. ❧

Κείμενο του κ. Π. Σταυρινού στην εφημερίδα «Ευαγγέλιο - Φως», τ. 90, 2011.

ΣΟΒΑΡΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ «ΤΥΧΙΚΟΥ»

Ύστερα από απόφαση της Κυβέρνησης στα πλαίσια των πρόσφατων οικονομικών μέτρων, διακόπηκε η επιχορήγηση που υπήρχε στα ταχυδρομικά τέλη των περιοδικών και εφημερίδων της χώρας.

Αυτό έχει ως συνέπεια τον τετραπλασιασμό (Χ 4) των χρημάτων που απαιτούνται για την ταχυδρομηση των τευχών του ΤΥΧΙΚΟΥ στη διεύθυνσή σας (δηλαδή από 90 ΕΥΡΩ σε 360 ΕΥΡΩ) για κάθε διμηνία.

Αυτή η επιβάρυνση είναι υπερβολική για τις δυνάμεις της ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗΣ αστικής εταιρείας “Χριστιανική Αλήθεια” που εκδίδει το περιοδικό αυτό, καθώς στην πραγματικότητα υπερδιπλασιάζει τα συνολικά έξοδά της.

Ελπίζουμε ότι το μέτρο αυτό θα ανασταλεί σύντομα, καθώς πλήττει άμεσα πολλούς τεχνικούς και εμπορικούς κλάδους και οδηγεί στην ανεργία τυπογράφους, βιβλιοδέτες, χαρτεμπόρους κ.λπ.

Ύστερα από τα παραπάνω, στο εξής το περιοδικό μας, που ως τώρα κυκλοφορούσε ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ, θα αποστέλλεται ταχυδρομικά ΜΟΝΟ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΣΑΦΩΣ ΟΤΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ και συνδράμουν, στο μέτρο που μπορούν, στην κάλυψη αυτής της δαπάνης.

ΑΝΕΡΓΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ θα μπορούν να παίρνουν το περιοδικό ΔΩΡΕΑΝ εφ’ όσον το ζητήσουν και υπάρχει η δυνατότητα.

Εξυπακούεται ότι το περιοδικό θα κυκλοφορεί κανονικά στο διαδίκτυο από τη διεύθυνση WWW.TYCHIKOS.GR και όσοι μας δώσουν την ηλεκτρονική τους διεύθυνση, θα λαβαίνουν σχετική ενημέρωση. ❧

Εύπιστοι ή πονηροί...

Προτεστάντες και όχι μόνο!

Όταν ο Ουρανός γεννά δολάρια...

Στο τεύχος Αυγούστου 2011 του φυλλαδίου **"Praise the Lord"**, που εκδίδουν οι δαιμόνιοι θεατρίνοι που εκμεταλλεύονται το Πεντηκοστιανό τηλεοπτικό κανάλι **"Trinity Broadcasting Network" (TBN)** –γνωστό για τις πολλές ακραίες πρακτικές του και τις δήθεν "χριστιανικές" κακοδιδασκαλίες του– αποζημίωνε όσους θα έστελναν κάποια χρηματική προσφορά, με ένα βιβλίο που για 35 εβδομάδες βρισκόταν στον κατάλογο των Best Sellers που δημοσιεύει η εφημερίδα New York Times.¹

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο τίτλος του βιβλίου είναι **"Heaven Is for Real"** γραμμένο από τους Todd Burpo, Sonja Burpo, Colton Burpo και Lynn Vincent. Πρόκειται για τις "διηγήσεις" ενός 4χρονου αγοριού (σήμερα 11χρονου), του **Colton**, που πριν από 7 χρόνια έκανε εγχείριση για ρήξη σκοληκοειδίτιδας και όταν συνήλθε από την νάρκωση –κατά δήλωση των γονέων του– άρχισε να διηγείται **"πράγματα και θαύματα"** που τάχα είδε ενώ βρισκόταν εκτός του σώματος κατά τη διάρκεια της επέμβασης.

Η ειδική ιστοσελίδα Gawker.com έγραψε σχετικά: «Ένα μικρό αγόρι λέει ότι πήγε στον ουρανό, ο πατέρας του γράφει ένα βιβλίο σε συνεργασία με την Lynn Vincent και τώρα το βιβλίο γίνεται ταινία. [...] Θυμάστε τον Colton Burpo, το μικρό αγόρι που σχεδόν πέθανε στο νοσοκομείο και ύστερα, όταν ξύπνησε είπε ότι πήγε στον ουρανό και συνάντησε ένα γαλανομάτη Ιησού; Ο πάστορας πατέρας του έγραψε ένα βιβλίο και αυτό το βιβλίο τώρα γίνεται ταινία. Η φτωχή παραίσθηση του Colton Burpo (ή οτιδήποτε ήταν αυτό, εάν πραγματικά συνέβηκε) θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται από τον μακάβριο πατέρα του και [ο κόσμος] θα γίνει πλουσιότερος με ακόμη μία κακή ταινία.² [Σημ. «Τ»: Η Lynn Vincent είναι επαγγελματίας συγγραφέας που επίσης συνέγραψε τα απομνημονεύματα της Πεντηκοστιανής Sarah Palin που ήταν υποψήφια για Πρόεδρος των ΗΠΑ των Ρεπουμπλικάνων... Αν αυτό είναι τυχαίο ως το κρίνει ο αναγνώστης].

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Ήδη το βιβλίο έχει πουλήσει περισσότερα από 4,5 εκατομμύρια αντίτυπα στην αγγλική γλώσσα και υπολογίζεται πως θα ξεπεράσει τα 10 εκατομμύρια

ως το τέλος του 2011. Έχει ήδη μεταφραστεί σε άλλες 3 γλώσσες και έχει συμβόλαια για άλλες 34.

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, ο συγγραφέας του βιβλίου είναι ένας πάστορας της Γουεσλεϊανής Εκκλησίας (Wesleyan Church), μιας ακόμη διαίρεσης του Προτεσταντισμού. Εκδοτικός οίκος είναι ο Thomas Nelson, γνωστός από την έκδοση πολλών θρησκευτικών βιβλίων και της ίδιας της Βίβλου. [Σημ. «Τ»: Το πώς ένας τέτοιος οίκος μπορεί να ασχολείται με παραμύθια αυτής της υποστάθμης, που παρασύρουν τους αναγνώστες μακριά από τη βιβλική αλήθεια, είναι ένα ερώτημα που απαντάται από τους ιδιοκτήτες του...³

Τον Νοέμβριο αναμένεται μια ειδική έκδοση για παιδιά με τίτλο **"Heaven is for Real for Kids"**. Μη σας φανεί λοιπόν παράξενο αν το δείτε σύντομα και στις βιτρίνες των ελληνικών βιβλιοπωλείων – και μάλιστα των “χριστιανικών” βιβλιοπωλείων. (Μια κινηματογραφική ταινία προγραμματίζεται να προβληθεί τα Χριστούγεννα του 2013).

Πέρα από το δογματικό θέμα που εγείρεται από το βιβλίο –για το οποίο γίνεται λόγος παρακάτω– τα βιβλία αυτής της κατηγορίας έχουν τεράστιο οικονομικό ενδιαφέρον. Κανείς δε μπορεί να εμποδίσει να σκεφτούμε ότι όλο αυτό το εγχείρημα δεν είναι περισσότερο από μία απάτη που στο βωμό του κέρδους ξεπουλάει θρησκευτικές αξίες και αρχές. [Σημ. «Τ»: Φανταστείτε, έναν φτωχό πάστορα ενός μικρού χωριού στη Nebraska με πληθυσμό μόλις 1,762 κατοίκους, στο πουθενά της αχανούς Αμερικής, που ξαφνικά βρίσκεται δικαιούχος των δικαιωμάτων ενός βιβλίου που πουλιέται σε εκατομμύρια αντίτυπα και αυτομάτως γίνεται εκατομμυριούχος... (Ο ίδιος λέει ότι «θα μοιράσει μέρος των χρημάτων και θα ξοδέψει μερικά για να βελτιώσει το σπίτι του» αλλά ο άνθρωπος δεν έχει καταλάβει ακόμη για τι ποσά χρημά-

των γίνεται λόγος. Σήμερα το βιβλίο πουλιέται στο Amazon.com 9,5 δολάρια χαρτόδετο και με την υπογραφή των συγγραφέων του 45,5 δολάρια!!!).

ΤΟ ΔΟΓΜΑΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Αλλά το ζήτημα φέρνει πάλι στο προσκήνιο την αρρωστημένη και ξεκρέμαστη αντίληψη που πιστεύει σε εμπειρίες που τάχα συμβαίνουν σε άτομα που βρίσκονται λίγο πριν το θάνατο ή στη διάρκεια νάρκωσης ή στο διάστημα που μεσολαβεί σε κάποιους ασθενείς μεταξύ κλινικού θανάτου και ανάνηψης. Πριν από χρόνια είχαν δημοσιευθεί άρθρα και σε ελληνικά ευαγγελικά περιοδικά, τόσο υπέρ όσο και κατά της εν λόγω αντίληψης. Εμείς πάντοτε υπήρξαμε αντίθετοι σ’ αυτού του είδους τα παραμύθια, που αρέσουν σε μερικούς αλλά δεν έχουν καμία βιβλική βάση. Σχολιάζοντας το βιβλίο του πάστορα Butro ο συγγραφέας T.A. McMahon, έγραψε μία εκτεταμένη κριτική, από την οποία μεταφέρουμε εδώ κάποια σημαντικά στοιχεία.⁴

Αρκετά βιβλία έχουν γραφτεί από ανθρώπους ή για ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι έχουν πάει στον Ουρανό. Μερικοί από αυτούς ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί, όμως άλλοι όχι. Οι περιγραφές των εμπειριών τους αλλού συμφωνούν και αλλού διαφωνούν, όπως η είσοδος σε ένα εκθαμβωτικό λευκό φως στο τέλος ενός σκοτεινού τούνελ και η υποδοχή από αγαπημένους νεκρούς, ή αν έρχονται στην παρουσία του Θεού, βλέπουν φτερά αγγέλων, την αίθουσα του θρόνου Του, κ.λπ...

Οι πληροφορίες αυτές εγείρουν πολλά ερωτήματα. Προφανώς, δεν μπορεί να είναι αλήθεια όλα όσα γράφονται, διότι, εφόσον έρχονται σε αντίθεση με-

ταξύ τους, ποια από όλες τις διηγήσεις δίνει ακριβή και αληθή εικόνα;

Βεβαίως ένας χριστιανός που πιστεύει στη Βίβλο θα ήθελε να συγκρίνει αυτά που λέγονται στις διηγήσεις, με όσα παρουσιάζονται στις Γραφές για τον Ουρανό και, αν υπάρχει κάτι σχετικό στο Λόγο του Θεού, τότε μάλλον θα έκρινε ότι είναι αλήθεια. Παρόλα αυτά, μόνο και μόνο επειδή κάτι συμφωνεί με την Αγία Γραφή, δεν αποδεικνύει ότι η δήλωση ενός ανθρώπου ή η εμπειρία του ότι τάχα βρέθηκε στον Ουρανό, συνέβη στην πραγματικότητα.

Από τη μελέτη της Βίβλου γνωρίζουμε αρκετά σχετικά με τον Ουρανό. Αν λοιπόν κάποιος έλεγε ότι πρόσφατα πήγε εκεί, και περιέγραφε μόνο όσα γνωρίζει από την Αγία Γραφή, ίσως θα μπορούσατε να πείτε ότι αυτά που είπε ήταν βιβλικά ακριβή, αλλά τούτο δεν αποτελεί απόδειξη, ότι ο ίδιος πήγε εκεί και περιγράφει πράγματα που είδε με τα μάτια του.

Η ακρίβεια δεν είναι το μοναδικό κριτήριο στη **βιβλική διάκριση**. Υπάρχουν πολλές άλλες αρχές που πρέπει να λάβουμε υπόψη. Για παράδειγμα, ο Απόστολος Παύλος λέει στη Επιστολή Β' Κορινθίους 12/ιβ για κάποιον «**άνθρωπον εν Χριστώ**» (όλοι συμφωνούν ότι μιλά για τον εαυτό του), που κάποτε αρπάχθηκε στον Ουρανό. Ο ίδιος δηλώνει ότι αυτά που είδε και άκουσε στον Παράδεισο δεν επιτρέπεται σε άνθρωπο να τα διηγηθεί. Όμως δεν δόθηκε όμοια εντολή σε άλλους, όπως ο απόστολος Ιωάννης, που έγραψε πολλά από όσα είδε στην Αποκάλυψη, και σε άλλους βιβλικούς συγγραφείς και προφήτες (Ιώβ, Ησαΐας, Ιερεμίας, Ιεζεκιήλ, κ.λπ.).

Αλλά μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι τα οράματα και οι προσωπικές εμπει-

ρίες αυτών των βιβλικών συγγραφέων είναι αληθινά, επειδή έχουν καταγραφεί στις Γραφές. Η καταγραφή ενός γεγονότος στις Άγιες Γραφές είναι εγγύηση ότι πράγματι έλαβε χώρα όπως ακριβώς περιγράφεται. Καθώς όμως ο κανόνας της Αγίας Γραφής έκλεισε τον Α' αιώνα μ.Χ., από εκείνη την εποχή και μετά κανενός το όραμα ή υποτιθέμενη επίσκεψή στον Ουρανό δε μπορεί να έχει τέτοια επικύρωση.

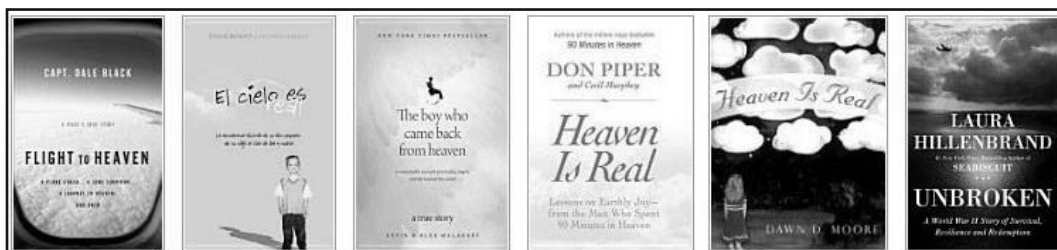
Επιπλέον, στην παραβολή του Λάζαρου και του πλούσιου, που δίδαξε ο Ιησούς, ο νεκρός πλούσιος παρουσιάζεται να σκέφτεται τους συγγενείς του στη γη και να ζητάει από τον Αβραάμ να στείλει κάποιον για να προειδοποιήσει τους αδελφούς του, ώστε να μην καταλήξουν μαζί του «**εις τον τόπον τούτον της βασάνου**». Αλλά η απάντηση του Αβραάμ ήταν: «**Έχουσι τον Μωϋσήν και τους προφήτας· ας ακούσωσιν αυτούς**» (Λουκ. 16/ις/19-31), που σημαίνει ότι ο Θεός δεν είχε σκοπό να δώσει τέτοιου είδους “αποκαλύψεις” για να σώσει τον κόσμο.

Έτσι το βιβλίο “**Heaven is for Real**” (=Ο Ουρανός είναι πραγματικός) υπήρξε από την αρχή αιτία διαμάχης στους θρησκευτικούς κύκλους, καθώς έχουν χωριστεί απέναντι στην αξιοπιστία και την χρησιμότητά του.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Όπως προειπώθηκε, η ιστορία εκδόθηκε από τον πατέρα του αγοριού, έναν προτεστάντη πάστορα που κατέγραψε τις διηγήσεις του παιδιού του σε μια περίοδο περίπου τριών ετών(!!!). Σημειώστε επιπλέον ότι το βιβλίο δεν δημοσιεύθηκε αμέσως αλλά ύστερα από ζυμώσεις 7 ολόκληρων χρόνων και αφού το επεξεργάστηκαν όχι μόνο οι γονείς

Το θέμα είναι ενδιαφέρον και οι αθεόφοβοι το εκμεταλλεύονται αρκούντως...

αλλά και η επαγγελματίας συγγραφέας...

Συνεπώς είναι μία εντελώς φανταστική πεζογραφία που διηγείται τάχα την εμπειρία ενός 3χρονου αγοριού που “πιστεύει” –ή το έκαναν να πιστεύει– ότι επισκέφτηκε τον Ουρανό ενώ βρισκόταν στο χειρουργείο. [Σημ. «Τ»: Η Αγία Γραφή λέει ότι ο θάνατος συμβαίνει όταν το πνεύμα εγκαταλείπει το σώμα, όμως στη διάρκεια της χειρουργικής επέμβασης του Colton δεν υπήρξε καμία ιατρική γνωμάτευση, ούτε καν για κλινικό θάνατο.] Προσπαθώντας να απαντήσει σ’ αυτό ο Colton εξηγεί: “Well, the reason I was yelling was that Jesus came to get me. He said I had to go back because he was answering your prayer.” (=Λοιπόν, ο λόγος που φώναζα ήταν επειδή ο Ιησούς ήρθε να με πάρει. Είπε ότι έπρεπε να πάω πίσω [στη Γη], επειδή απαντούσε στην προσευχή σας). [Σημ. «Τ»: Γιατί ο Ιησούς –που δεν είναι προσωπολήπτης– δεν απαντά παρομοίως στις προσευχές τόσων γονέων που χάνουν τα παιδιά τους; Αυτά είναι ανοησίες αθεόφοβων.]

Οι διηγήσεις του Colton περιλαμβάνουν αγγέλους που του έψαλαν τον γνωστό ύμνο των Ευαγγελικών: «Jesus loves me, this I know» (=Ο Χριστός με αγαπά). [Σημ. «Τ»: Δεν είναι περίεργο που οι άγγελοι στον Ουρανό ψέλνουν αμερικάνικους ύμνους;] Επίσης ότι: • κάθισε στα πόδια του Ιησού, • συνάντησε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και τον άγγελο Γαβριήλ, • χάι-

δεψε το άλογο του Ιησού που είχε τα χρώματα του ουράνιου τόξου, • είδε τις πληγές του Ιησού, • ο Ιησούς φορούσε ένα στέμμα με ροζ διαμάντια, • στον Ουρανό η πλειοψηφία είναι παιδιά, • όλοι εκεί –εκτός από τον Ιησού– έχουν φτερά, • τα φτερά ταιριάζουν με το μέγεθος των ανθρώπων, • όλοι έχουν φωτοστέφανο, • αναγνωρίστηκε από τον προπάππο του, που πέθανε δεκαετίες πριν γεννηθεί ο Colton, • ο Θεός ήταν “πραγματικά πολύ μεγάλος σε μέγεθος”. [Σημ. «Τ»: Οι περισσότερες από αυτές τις παρατηρήσεις του Colton δεν έχουν σχέση με τις βιβλικές πληροφορίες. Επίσης ποτέ οι άγγελοι δεν εμφανίστηκαν σε ανθρώπους με φτερά].

Άλλες ενδιαφέρουσες “πληροφορίες” του βιβλίου αναφέρουν ότι το αγόρι συνάντησε στον Ουρανό μια μεγαλύτερη αδελφή του για την οποία δεν είχε ακούσει ποτέ, καθώς είχε πεθάνει πριν γεννηθεί, αλλά ο Colton φέρεται να διηγείται: «Έχω δύο αδελφές. Είχες ένα μωρό που πέθανε στην κοιλιά σου», και ο μικρός “ουρανοβάμων” εξήγησε στη μαμά του: «Στον Ουρανό, αυτό το μικρό κορίτσι έτρεξε σ’ εμένα, και δεν σταμάτησε να με αγκαλιάζει... Είπε ότι ανυπομονεί και περιμένει εσένα και τον μπαμπά να πάτε στον Ουρανό».

Αυτή η διήγηση είναι πολύ ελκυστική για γονείς που έχουν χάσει κάποιο παιδί τους. Οι ίδιοι οι γονείς του Colton γράφουν: «Θέλαμε να πιστεύουμε ότι το α-

Available
November 8, 2011

wherever books
are sold!

**Διαφήμιση της ειδικής έκδοσης για
παιδιά... και ο λογαριασμός ανεβαίνει.**

γέννητο παιδί μας είχε πάει στον Ουρανό. Ακόμα κι αν η Βίβλος είναι σε μεγάλο βαθμό σιωπηλή σε αυτό το σημείο, το είχαμε δεχτεί με πίστη. Αλλά τώρα, έχουμε έναν αυτόπτη μάρτυρα: η κόρη, που ποτέ δεν είχαμε συναντήσει, μας περιμένει ανυπόμονα στην αιωνιότητα».

Μεγάλο μέρος όλων αυτών είναι αρκετά ελκυστικά, όμως στην πραγματικότητα όλα είναι εξωβιβλικά. Ένα κορίτσι που πεθαίνει ως έμβρυο, γίνεται και παραμένει μικρό κορίτσι στον Ουρανό, και στη συνέχεια, περιμένει με ανυπομονησία την άφιξη των γονιών του. Πολύ ωραία και παρηγορητική “γνώση” για γονείς που έχασαν το παιδί τους. Αλλά τι θα συμβεί άραγε, αν ένας ή και οι δύο γονείς δεν πιστέψουν στο ευαγγέλιο; Θα υπάρξει απογοήτευση σε ένα τόπο τέλει ευδαιμονίας;

Ο ίδιος ο πατέρας του Colton παραδέχεται πως «Η Βίβλος είναι σε μεγάλο βαθμό σιωπηλή» πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα. Επίσης, είναι εντελώς αθόρυβη για άλλα πράγματα που ο Colton “αποκάλυψε”. Και εγείρεται το ερώτημα: Γιατί ο Θεός να αφήσει έξω από τον αλάθητο Λόγο Του, –που δόθηκε μέσω των προφητών Του οι οποίοι έγραψαν «κινούμενοι διά Πνεύματος Αγίου» (Β΄ Πέτρ. 1/α/21)– κάτι που έχει τόση αξία

για μας, – μόνο και μόνο για να το αποκαλύψει αργότερα σε ένα μικρό παιδί (και άλλους που κάνουν παρόμοιους ισχυρισμούς); Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε: «Το βιβλίο "Ο Ουρανός είναι αληθινός" θα αλλάξει για πάντα τον τρόπο που σκέφτεστε για την αιωνιότητα, προσφέροντας σας την ευκαιρία να δείτε, και να πιστέψετε όπως ένα παιδί».

Η Αγία Γραφή είναι η ακριβής, απόλυτη και αιώνια αποκάλυψη του Θεού προς την ανθρωπότητα (Λουκ. 21/κα/33, Εβρ. 4/δ/12). Δεν προήλθε ούτε αφέθηκε στη θέληση ή τη φαντασία ανθρώπων (Β΄ Πέτρ. 1/α/20). Ο Παύλος γράφει: «**παραλαμβάνετε τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ’ ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστευόντων**» (Α΄ Θεσ. 2/β/13). Η πίστη μας μπορεί να είναι παιδιόστικη, αλλά είναι πίστη που στηρίζεται στο Λόγο του Θεού και όχι σε δήθεν “αυτόπτες μάρτυρες”, είτε πρόκειται για ένα παιδί ή για κάποιον ενήλικα. Ήταν ο Colton πραγματικά ένας αυτόπτης μάρτυρας στον Ουρανό με βάση όσα περιγράφει; Όχι. Απολύτως όχι!

Ο απόστολος Πέτρος ήταν αυτόπτης μάρτυρας στο καταπληκτικό γεγονός της Μεταμόρφωσης του Ιησού υπερφυσικά μπροστά στα μάτια του, και επίσης άκουσε τη φωνή του Θεού, και είμαστε σίγουροι πως τούτη η προσωπική του εμπειρία είναι αληθινή, επειδή καταγράφηκε στην Αγία Γραφή. Παρ’ όλα αυτά, ο ίδιος μάς λέει ότι η προσωπική αυτή εμπειρία (ή οποιουδήποτε άλλου) δεν είναι τόσο αξιόπιστη όπως ο Λόγος του Θεού: «**Έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε**

καλά να προσέχητε ως εις λύχνον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω» (Β' Πέτρ. 1/α/19).

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Στα χρόνια που ακολούθησαν την “εμπειρία” του Colton, ο πατέρας του προσπάθησε πολύ να τον κάνει να περιγράψει το πρόσωπο του Ιησού. Ο ίδιος παραδέχεται: «Ως πάστορας, έχω δαπανήσει πολύ χρόνο σε νοσοκομεία, χριστιανικά βιβλιοπωλεία και εκκλησίες – μέρη όπου υπάρχουν πολλά σχέδια και εικόνες του Χριστού... Όταν βρισκόμασταν εμπρός από μια εικόνα του Ιησού ρωτούσα τον Colton, “Τι λες γι’ αυτό; Έτσι μοιάζει ο Ιησούς;” Ο Colton απέρριψε ως ψευδείς δεκάδες εικονογραφήσεις. Ύστερα, σχεδόν τρία χρόνια μετά την επέμβαση, του δείξαμε ένα πορτρέτο του Ιησού ζωγραφισμένο από ένα νεαρό κορίτσι που ονομάζεται Akiane [Kramark], η οποία επίσης ισχυρίζεται ότι έχει επισκεφθεί τον Ουρανό σε ηλικία τεσσάρων ετών. Η αντίδραση του Colton ήταν: «Μπαμπά, αυτή είναι η σωστή». Η επιβεβαίωση αυτή έπεισε τον πατέρα: «Γνωρίζοντας πόσες εικόνες είχε απορρίψει ο Colton, η Sonja [μητέρα του] και εγώ τελικά θεωρήσαμε ότι στο πορτρέτο της Akiane, είχαμε δει το πρόσωπο του Ιησού ή τουλάχιστον μια καταπληκτική ομοιότητά».

Κάθε εικονογράφηση του Ιησού είναι ψευδής, επειδή στην Αγία Γραφή δεν έχουμε καμία σχετική περιγραφή/αναφορά –εκτός από την καταδίκη κάθε εικονογραφίας– (Έξοδ. 20/κ/4-5). Επιπλέον, καθώς ένα από τα πολλά προβλή-

Ο “Άρχων της Ειρήνης” όπως πουλιέται από την ιστοσελίδα της Akiane.

ματα των εικόνων είναι ότι, αναπόφευκτα, οδηγούν σε ειδωλολατρία, δεισιδαιμονία και αποκρυφισμό, γι’ αυτό ο Ιησούς ποτέ δεν θα μπορούσε να ενθαρρύνει μια νέα κοπέλα να ζωγραφίσει το πορτρέτο Του.

Πώς όμως θα μπορούσε να εξηγηθεί ότι η Akiane είναι μία κοπέλα που σήμερα “αξιοποιείται” από διάφορους “δασκάλους” όπως π.χ. από τον Δρ. Robert Schuller της The Crystal Cathedral μέ-

www.familychristian.com/shop/product.aspx?prodID=154452&name=Akiane%20Kramark,%4

FAMILY Christian Stores®

Home Books Music Bibles Kids Video Gifts Cards Apparel Software

search by sku, isbn, author, title, subject... **SEARCH** **COURAG**

 Prince of Peace
Akiane Kramark, Carpenter Inc.
Like 2 people like this.

Child prodigy Akiane Kramark painted this image when she was only eight years old. In the book Colton Burpo tells his dad how he went to heaven, where he was desperately ill, and met Jesus and sat on his lap. Colton, who had never met Akiane, identified this image as the “right” picture of Jesus. Read the book for an uplifting story that will bless, encourage, and inspire!

Verse: “I am the Way, the Truth, and the Life.” - John 14:6

Un-matted piece with the nail-head frame.

Measurements: 19" (L) x 16" (W)

Related titles that may interest you

 Heaven is for Real

Είναι τυχαίο που και τα δύο ΠΡΟΪΟΝΤΑ πωλούνται πλέον πλάι-πλάι; ?!?

χρι τον Δρ. Sun Myung Moon της Unification Church...⁵ Τι σχέση μπορούν να έχουν όλοι αυτοί με τον Θεό και τον Ιησού της Βίβλου; Απολύτως καμία. Είναι προφανές, ότι αναφέρονται σε κάποιον “**άλλο** Ιησού”.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Κανείς δεν μπορεί να πει ότι ο μικρός Colton πήγε στον Ουρανό. Στην περίπτωση του ούτε καν μπορούμε να μιλήσουμε για άλλες καταστάσεις του νου, που προκαλούνται από φάρμακα (ακόμη και καταστάσεις ονείρου, διαλογισμού και υπερβολικής φαντασίας) όπως σε περιπτώσεις άλλων ανθρώπων με σχετική φόρτιση που βρέθηκαν σε κλινικό θάνατο ή κοντά στο θάνατο, και διηγήθηκαν δήθεν “γεγονότα”, από προηγούμενες ζωές, ταξίδια στο χρόνο και απαγωγές από UFO...

Γνωρίζουμε πως υπάρχουν πνευματικές οντότητες, με κύριο στόχο να υπονομεύσουν τον Λόγο του Θεού και να εξαπατήσουν τον κόσμο, όπως π.χ. η κοπέλα με μαντικό πνεύμα στους Φιλίππους, την οποία ελευθέρωσε ο απόστολος Παύλος. Αλλά και πάλι, κανείς δεν γνωρίζει με βεβαιότητα πώς συμβαίνουν αυτά τα πράγματα.

Το ΚΛΕΙΔΙ για μια σωστή **διάκριση** δεν είναι “*Πώς λειτουργεί κάτι*”, αλλά “*Τι πληροφορία μεταδίδει*”. Ένας Χριστιανός που πιστεύει στην Αγία Γραφή συγκρίνει τα πάντα με τη μέθοδο των αρχαίων Βεροιέων, οι οποίοι αντιμετώπιζαν τα πράγματα «**εξετάζοντας καθ’ ημέραν τας γραφάς αν ούτως έχωσι ταύτα**» (Πράξ. 17/1ζ/11).

Αν δεν το κάνουμε αυτό, είτε είμαστε νέοι πιστοί είτε ώριμοι στην πίστη, είμα-

στε εξίσου ευάλωτοι σε ψεύτικες διδασκαλίες και, δυστυχώς, στη σημερινή εποχή οι Διαμαρτυρόμενοι όπως και όλοι οι άλλοι “χριστιανοί” είναι τα μάλα επιρρεπείς σε τέτοια ρεύματα και παγίδες.

Η ζωή του πιστού στον Χριστό διαμορφώνεται όχι από εμπειρίες αλλά προσθέτοντας υγιαίνουσα διδασκαλία στην αρχική μας πίστη στο Ευαγγέλιο. Καθώς επιμένουμε αποκλειστικά στις διδασκαλίες του Χριστού, η ευθυκρισία μας αυξάνεται, και έτσι προστατευόμαστε από τον κίνδυνο να «**ήμεθα νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας**» (Εφεσ. 4/δ/14).

Ας μην ξεχνούμε ούτε στιγμή την προειδοποίηση του Παύλου: «**Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως ας βλέπη πως εποικοδομεί**» (Α΄ Κορ. 3/γ/10) και έτσι ας οικοδομούμε την πνευματική μας ζωή.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Η ίδια εφημερίδα έγραψε σχετική αναφορά για το εν λόγω βιβλίο στις 11 Μαρτίου 2011. www.nytimes.com/2011/03/12/books/heaven-is-for-real-is-publishing-phenomenon.html?_r=1&scp=1&sq=Todd%20burpo&st=cse
2. <http://gawker.com/5800095/little-boys-fake-trip-to-heaven-to-become-real-movie>.
3. Από τον Φεβρουάριο του 2006 η εταιρία Thomas Nelson έχει αγοραστεί από την επενδυτική εταιρεία InterMedia Partners και άλλους αντί 473 εκατομμυρίων δολαρίων, ενώ το 2010 την πλειοψηφία των μετοχών αγόρασε ένας άλλος όμιλος με την ηγεσία της Kohlberg & Company.
4. www.bibleprophecyblog.com/2011/04/is-heaven-is-for-real-for-real-exercise.html
5. <http://moonsanmyung.blogspot.com/2011/02/akiane-kramarik-dream-child-from-idaho.html>

Αλληλογραφία

Υπηρέτες... Θεού;

Τον σοβαρό και εύστοχο προβληματισμό του εκφράζει αναγνώστης μας στην παρακάτω επιστολή. Είναι άξιος προσοχής και αξίζει ευρύτερης συζήτησης. Οι σελίδες μας είναι όπως πάντα ανοιχτές στον εποικοδομητικό και ευπρεπή διάλογο. **1**

Αγαπητέ "ΤΥΧΙΚΕ", η σειρά μελετών για τους άρχοντες στο τελευταίο τεύχος με οδήγησε στην εξής απλή σκέψη: Αν όλοι αυτοί που βρίσκονται σήμερα σε θέσεις εξουσίας είναι τάχα "υπηρέτες Θεού", τότε πού και ποιοι είναι οι "υπηρέτες του Σατανά";

Με δεδομένο ότι ο Σατανάς είναι «θεός αυτού του κόσμου» και από ό,τι βλέπουμε κυβερνά εξίσου απλούς πολίτες και άρχοντες (τους τελευταίους περισσότερο), καλό είναι να τα γνωρίζουμε αυτά επειδή, σε τελική ανάλυση **«ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον. Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται, εν τώ· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωση του νόμου η αγάπη»** (Ρωμ. 13/1γ/5-10).

Το γεγονός ότι οι Γερμανοί χριστιανοί υπηρέτησαν τον Χίτλερ και οι Αμερικανοί χριστιανοί τον Μπους κ.ο.κ. σε τίποτε

δεν τους αθώνει, και είναι κρίμα όταν απομένουν μόνο οι "αναρχικοί" ή οι "ακραίοι" του κόσμου για να διαμαρτυρούνται για τις αδικίες, ενώ οι καλοπληρωμένοι "ποιμένες" σε όλα τα καθεστώτα, ευλογούν τα όπλα και τις αδικίες για να διατηρούν τις θέσεις τους.

Είναι καλό εκ των υστέρων να μνημονεύονται και να τιμώνται άνθρωποι όπως ο Γερμανός κληρικός και καθηγητής πανεπιστημίου Dietrich Bonhoeffer, που εκτελέστηκε από τους Ναζί, όμως θα ήταν καλύτερο αν δεν είχαν "προσκυνήσει" το τέρας του Ράιχ **όλοι οι κληρικοί. Π.Π.-Αθήνα»**

Λέτε αλήθειες και είναι ιδιαίτερα υποκριτικό, όταν στον Bonhoeffer αναφέρονται άνθρωποι που η ως τώρα διαγωγή τους υπήρξε πάντα μακριά από κάθε κοινωνικό αγώνα, όπως π.χ. οι υπεύθυνοι της ιστοσελίδας www.oikogeneia.org, που γράφουν: **«Το 1945, τρεις μόνο βδομάδες πριν τον θάνατο του ίδιου του Χίτλερ, ο Ντήτριχ Μπονχέφερ μεταφέρθηκε στο Φλόσενμπουργκ, όπου και τον απαγχόνισαν. Για έναν ακόμη που αγάπησε τον Θεό μ' όλη του την καρδιά, ο Ουρανός ήταν πια ανοιχτός κι ο ίδιος ο Πατέρας Του, τον περίμενε να του φορέσει το στεφάνι της Νίκης.»**

Πότε αυτοί έδειξαν προθυμία να κάνουν το παραμικρό απέναντι σε τόσες άλλες αδικίες που γίνονται σήμερα στον κόσμο από "χριστιανικά" έθνη και μάλιστα τα λεγόμενα "αναγεννημένα"; **1**

«Διά πολλών μαρτύρων...»

Αίτια και ανατροπή της κρίσεως

Ομιλία του μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως Ανθίμου που έγινε στο “Α’ Στρογγυλό Τραπέζι” με θέμα “Η πρόκληση της οικονομικής κρίσης στην ευρωζώνη και η αντιμετώπισή της από τα κράτη-μέλη” που διοργανώνει το Χρηματοοικονομικό Forum Θράκης στις 2-3 Σεπτεμβρίου 2011, ξενοδοχείο THRAKI PALACE.

Κυρίες και κύριοι,

Δυσκολεύτηκα να συντάξω αυτή την ομιλία, επειδή κατ’ αρχήν μετάνιωσα που αποδέχτηκα την συμμετοχή μου στο σημερινό αυτό forum. Ρωτούσα και ξαναρωτούσα τον εαυτό μου “Τι θα περιμένουν άραγε όσοι συμμετέχουν στο forum να ακούσουν από τον επίσκοπο της περιοχής;”. Κάποιοι ίσως αμφισβητήσουν το δικαίωμά μου να εκφέρω γνώμη περί αυτών των θεμάτων! Μα, εσείς με καλέσατε!

Κάποιοι άλλοι ίσως πουν ότι έχω παλαιές αντιλήψεις! Όμως, οι παλαιές αντιλήψεις δεν σημαίνει ότι είναι και λαθεμένες.

Τέλος πάντων, τώρα είμαι εδώ και ειλικρινά σας λέγω ότι δεν φιλοδοξώ να συμφωνήσετε με τις απόψεις μου, δεν θα με ενοχλήσει αν τις απορρίψετε συλλήβδην ή και αν με κακολογήσετε γι’ αυτές. Βέβαια, από φρόνηση αγαπώ να λιγοστεύω τους εχθρούς μου και από κλίση αγαπώ να κάνω φίλους, όμως η θεματολογία με την οποία θέλει να ασχοληθεί το εφετινό forum δεν επιτρέπει λόγο παρά μόνο “άλατι ηρτυμένο” (Κολασ. 4, 6).

Χρειάζονται δύο παράμετροι στον λόγο μας. Η πρώτη είναι η διάγνωση, δηλαδή η ψηλάφηση της αιτίας που μας οδήγησε

εδώ. Χωρίς να επιδιώκουμε την απόδοση ευθυνών και χωρίς να εκτρεπόμεθα σε εκδικητική μανία. Τουλάχιστον εμάς εδώ δεν θα μας απασχολεί κάτι τέτοιο. Όμως, οφείλουμε να αντέχουμε την αλήθεια.

Η δεύτερη παράμετρος είναι η ανασύνταξη, ίσως και η επανάκαμψη, που θα ανατρέψουν την κρίση. Με δεδομένη την νοστορπία που έχουμε διαμορφώσει, είναι εφικτή κάποια ανασύνταξη; Υπάρχει διάθεση για κάτι τέτοιο; Αν ναι, με ποια βήματα θα αρχίσουμε την επανάκαμψη και με ποιο ρυθμό;

Σύμφωνα με την ορθόδοξη χριστιανική θεολογία, το “κακό” είναι επίκτητο στην ανθρώπινη υπόσταση και μια “παρά φύσιν” κατάσταση στην ανθρώπινη συμπεριφορά. Γι’ αυτό, τόσο οι θρησκείες όσο και οι πολιτισμένες κοινωνίες, άλλες λίγο, άλλες πολύ, φρόντιζαν να εξοβελίσουν το “κακό” και να λυτρώσουν τον άνθρωπο από τις βλαπτικές του ιδιότητες, καταρτίζοντας αξιακούς πίνακες ζωής με διαχρονική ισχύ.

Στην πατρίδα μας, το οικονομικό “κακό” επισημοποιήθηκε με ισχυρό κοινωνικό άλλοθι αμέσως μετά την μεταπολίτευση του 1974, όταν κάποιοι θεώρησαν ότι ο τόπος, πλέον, τους όφειλε εσαεί την όση αντίδρα-

ση επέδειξαν στο χουντικό καθεστώς. Και το “κακό” εκτραχύνθηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου το 1981: α) Με την κατάργηση επιθεωρητών και ελεγκτών, β) με την ανοχή της μίζας, γ) με την τερατογένεση του συνδικαλισμού και δ) με την περιφρόνηση κάθε ηθικής.

Και η τακτική άρεσε σε όλους. Θεωρήθηκε τρόπος πολιτικής ζωής. Χάιδεψε τα ένστικτα. Έφερε κομματικές νίκες. Γι’ αυτό και συνεχίστηκε από όλους τους πολιτικούς, σε κάθε επίπεδο. Ελάχιστες οι εξαιρέσεις, σχεδόν μηδαμινές. “Ο γαρ έχων εν εξουσία την του κακού θεραπείαν, εκών δε και προς πλεονεξίαν υπερτιθέμενος, εικότως αν και τω ίσω των αυτοχειρών καταδικάζοιτο” (Migne, PG 31, 321-328). Αυτό ήταν το μοιραίο λάθος των ελλήνων πολιτικών, όμως και ο λαός μας δεν είναι άμοιρος ευθύνης.

Όταν ήρθε “ο λαός στην εξουσία” και πίστεψε εκείνη την πλάνη, άρχισε μετά μανίας να κυνηγά το συντεχνιακό του συμφέρον. Κατ’ αρχήν απειλούσε τον βουλευτή. Όταν ο εκβιασμός δεν επετύγχανε, τότε επιστράτευε τον συνδικαλιστή, κι όταν κι αυτός δεν τα κατάφερνε, “φώναζε τα τηλεοπτικά κανάλια”. Μοιραίο κι αυτό το λάθος ενός ανώριμου δημοκρατικά λαού που έπαιξε “εν ου παικτοίς”.

Έτσι, ο Έλληνας έχασε την αιδώ, την διαστακτικότητα που χαρακτήριζε την αρχοντιά του, την ευγένεια του χαρακτήρος του. Για όλη αυτή τη συλλογική μεταστροφή χρειάστηκαν 35 χρόνια, μόνο. Θα μου πείτε “είναι λίγο το χρονικό διάστημα”, πράγματι! Υπολογίστε, όμως, ότι την κατάντια ενέτεινε η ελλειμματική παιδεία των σχολείων μας στα θέματα της αγωγής του πολίτη, καθώς και η καταστροφική αποδόμηση κάθε ευθύνης των μαθητών έναντι του κοινωνικού συνόλου και της κρατικής περιουσίας (καταστροφή βιβλίων μέχρι και πανεπιστημιακό άσυλο), που σηματοδοτούσαν

την γενικευμένη περιφρόνηση σε κάθε τι δημόσιο, αλλά και την οικειοποίηση κάθε κρατικού αγαθού.

Είτε, λοιπόν, επειδή “το ψάρι βρομάει από το κεφάλι” είτε επειδή “τα νερά μπαίνουν πρώτα στα ύφαλα του πλοίου”, το κακό συντελέστηκε και κατέκλυσε απ’ άκρου εις άκρον ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Να σας θυμίσω πως η πτώση της άμπλουτης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας άρχισε όταν κάποιοι έγραψαν σε μαρμάρινη πινακίδα έξω από τα ανάκτορα του Yıldız στην Κωνσταντινούπολη: “Το ταμείο του Πατισάχ είναι θάλασσα κι όποιος δεν πίνει απ’ αυτήν είναι χοίρος”.

Σε μας όμως είναι αλήθεια ότι τα γονίδια της τιμιότητας δεν χάθηκαν. “Τα δακτυλίδια κι αν έπεσαν, τα δάκτυλα όμως μένουν”.

Σαν άτομα, σε κατ’ ιδίαν συζητήσεις μας, παραδεχόμαστε όλη εκείνη την εθνική νοσηρή νοοτροπία που είχαμε αποκτήσει τις τελευταίες δεκαετίες.

Δεν αρκούν οι διαπιστώσεις

Τώρα, πάντως, είμαστε σε οριακό σημείο, όπου δεν αρκούν οι διαπιστώσεις. Χρειάζεται, αφού παραδεχτούμε δημόσια και με ταπείνωση τα λάθη μας, να αναζητήσουμε όραμα ανασύνταξης. Υπάρχει διάθεση για κάτι τέτοιο; Θα είναι η αρχή της λύτρωσης.

Χρειάζεται από την πρώιμη παιδική ηλικία να αρχίσει η ανασύνταξη που, αν γίνει με ακλινείς βηματισμούς, χωρίς πισωγυρίσματα, θα φέρει επανάκαμψη σε 20 χρόνια.

Να συστρατευθούμε σε μια διαδικασία οδυνηρή. Θα μας πονέσει. Δεν θα μας είναι εύκολο. Φάνηκε από το γεγονός ότι δεν αντέξαμε τη διαπίστωση πως “όλοι μαζί τα φάγαμε...”.

Φάνηκε από το γεγονός ότι πολλοί, για να αποσείσουν τις ευθύνες από πάνω τους, κατέφυγαν στον παλιμπαιδισμό των

“αγανακτισμένων πολιτών”, τους οποίους, κατ’ αρχήν, είδαμε με συμπάθεια, όμως όχι να απαιτούν την θεραπεία της παθογένειας, αλλά την επιστροφή στον παλιό νοσηρό τρόπο ζωής!

Έπειτα, παρακολουθήσαμε τον πολιτικό κόσμο της χώρας στριμωγμένο, αλλά αμετανόητο. Δεν μας ήταν ευχάριστο. Είναι αστοχία του λαού ο ευτελισμός των πολιτικών επιλογών του, αλλά και η αμετανοησία των πολιτικών είναι παραλογισμός. Ο Ιωάννης Χρυσόστομος έλεγε “το αμαρτάνειν ανθρώπινον, το μετανοεῖν θεῖον, το ἐμμένειν ἐν τῇ αμαρτίᾳ καὶ αμετανοησία σατανικόν, το δε μη αμαρτάνειν ἅγιον”.

Έπειτα, αηδιάσαμε από τα προνόμια που αποκαλύφθηκε ότι απολάμβαναν οι θρονιασμένοι στα συνδικαλιστικά καθίσματα και από τον βρόμικο ρόλο τους. Ο συνδικαλισμός είναι “κατάκτηση” του εργατικού κινήματος, αλλά στον τόπο μας συνετέλεσε στην απαξίωσή του και πλέον οδηγεί σε χωρίς όρους εκμετάλλευσή του.

Κι ακόμα, δυστυχώς, ακούμε συντεχνιακές κραυγές του τύπου “αυτό θα μας βρει απέναντι” η “αυτό δεν θα περάσει”, που φανερώνουν και τώρα την παντελή ανικανότητα πολλών παραγόντων να αντιληφθούν σφαιρικά το πρόβλημα που οι ίδιοι δημιούργησαν. Οπότε, πώς να ελπίζεις σε εξεύρεση λύσεως;

Κοντολογίς, μετάνοια υπάρχει μεν λεκτική, αλλά όχι ως συλλογική παραδοχή των “ημαρτηκότων”, οπότε και απόφαση αλλαγής ρότας η νοοτροπίας.

Η δημοκρατία είναι κατάσταση πνεύματος

Η θεραπεία θα δράσει μόνο αν η αυτοκριτική είναι ειλικρινής και η μετάνοια έμπρακτη και αποδεδειγμένη.

Αν η δημοκρατία μας “κουράστηκε”, δεν θα την εγκαταλείψουμε στο έρεισμα του δρόμου. Αν η δημοκρατία μας “αρρώστησε”, δεν θα την σκοτώσουμε. Αν “πέθανε”,

δεν θα την κηδεύσουμε. Μπορούμε να ανακαινίσουμε “ως αετού” την νεότητά της, να την θεραπεύσουμε και να την αναστήσουμε! Εξ άλλου, η δημοκρατία είναι προπαντός βίωμα, είναι τρόπος ζωής, ή, να το πω καλύτερα, είναι κατάσταση πνεύματος.

Θα είναι με τη μείωση των βουλευτών σε 170;

Θα είναι με λιγότερο δαπανηρό κράτος;

Θα είναι με πάταξη των πολιτειακών και πολιτικών προκλήσεων;

Με αλληπάλληλες διενέργειες δημοψηφισμάτων;

Με εξεύρεση τρόπων ανάκλησης της εμπιστοσύνης που δίνουμε στους αιρετούς άρχοντες με το χάρτινο ξίφος μας;

Δεν το ξέρω, μα αξίζει να το εξετάσουμε. Πρέπει να γίνουν θεαματικές, επικοινωνιακές κινήσεις, για να μην πω ανατροπές, της διεφθαρμένης καθεστηκυίας τάξεως. Δεν εννοώ των κομμάτων ή των ατόμων που τα συγκροτούν μόνο. Εννοώ να επανακτήσει ο λαός μας εξάπαντος την εμπιστοσύνη του στην πολιτική. Το αντίθετο της πολιτικής είναι η αναρχία και η ακυβερνησία που κανείς δεν την θέλει.

Τι χρειάζεται, λοιπόν;

Οπωσδήποτε, χρειάζεται θάρρος, όχι θράσος. Προσεκτικότητα, όχι προκλητικότητα. Αποφασιστικότητα, όχι σπασμωδικότητα.

Λοιπόν:

Να εμπνεύσουμε με το παράδειγμά μας τον λαό να αγαπήσει ξανά την έννοια της πατρίδας. Λυπάμαι που το λέω, αλλά η Ευρώπη δεν κατάφερε ακόμα να μας εμπνεύσει να την αγαπήσουμε σαν ενιαία κοινή πατρίδα.

Να αποφασίσουμε να δουλέψουμε μεθοδικά, συστηματικά, όχι με “εξυπνάδες”, μήτε “στο πόδι” ή στο “παρά πέντε”, ούτε υποτιμώντες τους άλλους ως “κουτούς”. Οι Έλληνες προκόβουμε στο εξωτερικό, ε-

παιδή εκεί εντασσόμεθα σε οργανωμένες κοινωνίες και γι' αυτό αποδίδουμε.

Να οπλιστούμε με αρετές, με αξίες, με ι-δανικά, με ευγένεια και καλλιέργεια πνεύ-ματος. Να κάνουμε εφελτήριο τα παραδο-σιακά μας σύμβολα και να δώσουμε στην πορεία μας εκείνους τους οδοδείκτες που μέχρι τώρα κατέστησαν τον πολιτισμό μας σταθμό στην παγκόσμια ιστορία.

Να αποτινάξουμε με κάθε τρόπο από ε-πάνω μας την ρετινιά του “κλέφτη” και να διδάξουμε στους νέους μας τον σεβασμό στην ξένη και στη δημόσια περιουσία.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι να σεβαστούν τους απλούς πολίτες που πρέπει να εξυ-πηρετούν, αλλά και να μην εκδικούνται τους πλούσιους και τους επενδυτές. Ειδάλ-λως να καταργηθεί η μονιμότητα της θέσε-ώς τους, εξασφαλιζομένης της αντικειμενι-κότητας της προσλήψεως και της αξιολο-γήσεως της αποδόσεώς τους.

Να τιμήσουμε τον μισθό που παίρνουμε και να τιμωρήσουμε τους κηφήνες που ενέ-σκηψαν στο κράτος μας σαν αιγυπτιακές α-κρίδες.

Να επιστραφούμε στην επαρχία και στις δυνατότητες που μας δίδει η γεωργία και η κτηνοτροφία, εγκαταλείποντας το φρικτό λεκανοπέδιο με την αρρωστημένη λειτουργία του.

Να απαξιωθούν τελείως οι άεργοι συν-δικαλιστές και οι πολλοί αεριτζήδες, “σύμ-βουλοι επιχειρήσεων”, “μάνατζμεντ”, “μάρκετερ”, άνθρωποι που δεν δούλεψαν ποτέ επί οκτάωρο, αλλά σαν λιμοκοντόροι τζιτζιφιόγκοι πίνουν καφέ στο Κολωνάκι μέχρι το μεσημέρι και κρασομπεκρουλιά-ζουν την υπόλοιπη ημέρα στα ουζερί της Α-θήνας, επειδή βρήκαν τον μήνα που τρέφει τους ένδεκα!

Να στρωθούμε στη δουλειά και να επι-διώκουμε να αξιολογείται ο κόπος μας και η απόδοσή μας για να μην ταυτιζόμαστε με

τους τεμπέληδες και τους ακαμάτηδες, χα-ραμοφάηδες.

Να βάλουμε ψηλά στη συνείδησή μας τον θεσμό του κράτους μας και να τον υπη-ρετούμε πιστά όλοι, απομονώνοντας τους πόντικες που τον ροκανίζουν και τα σαλι-γκάρια που έρπουν με σάλια επάνω στο σώμα του.

Τότε, μόνο τότε, ως ξαναυζητήσουμε το χρέος μας με τους ευρωπαίους εταί-ρους μας. Χωρίς να έχουμε την απαίτηση να μας λυπηθούν. Χωρίς να τους αποδίδου-με ευθύνη για τα λάθη μας, “εαυτόν μη αδι-κούντα, ουδείς παραβλάψαι δύναται”, έλε-γε ο Σωκράτης. Να το καταλάβουμε ότι κα-νείς δεν μας χρωστάει τίποτε και ούτε θέ-λουμε τον οίκτο κανενός. Ούτε είναι κολα-κευτικό να βλέπουμε γερασμένο τον πρω-θυπουργό μας, ζητούλα στον πλανήτη, να παρακαλεί, και την ίδια στιγμή, εδώ, να προαναγγέλλονται απεργιακές κινητοποιή-σεις, ακόμα κι από πανεπιστημιακούς δα-σκάλους!

Κυρίες και κύριοι,

Πολλοί λένε, αυτό το διάστημα, ότι η κρί-ση είναι ηθική και όχι μόνο οικονομική. Δεν ξέρω τι εννοούν. Όμως, επειδή αυτός που σας ομιλεί είναι ιερέυς, θα σας θυμίσει ότι, φιλοσοφικά, η έννοια της ηθικής άρχισε με την σκληρή αρνητική εβραϊκή προσταγή: “Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος”. Βελτιώθηκε από τους αρχαίους Έλληνες, όμως και πάλι είχε αρνητικό πε-ριεχόμενο: “Αυτό που εσύ μισείς, μην το κά-νεις στον συνάνθρωπό σου”. Και εξελίχθη-κε στην θετική χριστιανική προτροπή: “Να κάνετε στους συνανθρώπους σας αυτό που θα θέλατε να σας κάνουν” (Λουκ. 6, 31).

Κάποιος είχε στο σπίτι του πολλά ποντί-κια και προσκάλεσε έναν ιερέα να του κάνει αγιασμό. Μετά τον αγιασμό ο ιερέας του πρότεινε να πάρει και μια γάτα!.

Η πώληση του Ιωσήφ

Το παρακάτω κείμενο, από το διαδίκτυο,* γράφτηκε πρώτιστα με ενδιαφέρον την ανθρώπινη εμπορία και εκμετάλλευση (trafficking), που τόσο ντροπιάζει την εποχή και την κοινωνία μας.

Εμείς όμως το μεταφέρουμε εδώ θέλοντας να ελκύσουμε την προσοχή σας και σε μία άλλη μορφή “σκλαβιάς”, ατόμων που είναι δουλωμένοι σε διάφορες αιρέσεις (cults) –για τα οποία γράψαμε σε περασμένο τεύχος– που ατυχώς στις μέρες μας πολύ εύκολα ονομάζονται “εκκλησίες”, παρόλο που ελάχιστα διαφέρουν από τους “λάκκους” του Ιωσήφ – είτε στη Χαναάν είτε στην Αίγυπτο... και ο νούν νοήτο!

Όνειρα ζωής απέναντι σε συνωμοσίες θανάτου

Ο Ιωσήφ ονειρεύεται για το μέλλον, όνειρα ζωής, όνειρα μεγαλείου, όμως άλλοι ονειρεύονται ένα διαφορετικό όνειρο για αυτόν. Συνωμοτούν για να τον σκοτώσουν, συνωμοτούν για να τον εκμεταλλευτούν, συνωμοτούν με σκοπό το κέρδος. Το κακό στέκεται ενάντια στον “ονειροπόλο” και την ελευθερία του να δει τα όνειρά του να γίνονται πραγματικότητα: «...θέλομεν ιδεί τι θέλουσι γείνει τα ενύπνια αυτού» (Γεν. 37/λζ/20).

Το θύμα της εμπορίας ανθρώπων μεγάλωσε με όνειρα για τη ζωή, μόνο για να τα δει να συνθλίβονται από τον διακινητή του. Στην ιστορία υπάρχει μόνο μια πλευρά: η επιβίωση του ονειροπόλου. Με αγωνία περιμένουμε να δούμε

(*) <http://4torah.wordpress.com/2011/09/13/the-trafficking-of-joseph>. Το πρωτότυπο είναι στα αγγλικά.

την πραγματοποίηση των ονείρων και τη νίκη της ζωής!

Η αφαίρεση των ρούχων

«...εξέδυσαν τον Ιωσήφ τον χιτώνα αυτού, τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, τον επ’ αυτόν· και λαβόντες αυτόν, έριψαν εις τον λάκκον» (Γεν. 37/λζ/23-24). Η απογύμνωση κάποιου είναι πρώτα και κύρια πράξη απανθρωποποίησης, διαπόμπευσης, άρνησης της αξιοπρέπειας και της τιμής. Ο Ιωσήφ ξεγυμνώθηκε από όλα όσα αντιπροσώπευαν την αγάπη στο σπίτι του πατέρα. Η αφαίρεση όλων των ορατών εκδηλώσεων της αγάπης του πατέρα προς το θύμα υπηρετεί σε παραπέρα απανθρωποποίηση. Είναι πιο εύκολο να εκμεταλλευτείς κάποιον χωρίς σημάδια ότι τον αγαπούν, κάποιον που έχει απομείνει ως θύμα

ευάλωτο στους γύπες. Τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων είναι συνεχώς εκθειμένα στους θηρευτές τους, υλικά, οπτικά και συναισθηματικά απροστάτευτα. Αυτό που χρειάζεται είναι άνθρωποι που μπορούν να τα δουν μέσα στους ποικιλόμορφους χιτώνες του πατέρα στην απουσία οποιονδήποτε ορατών στοιχείων αξιοπρέπειας.

Η εμπορευματοποίηση του Ιωσήφ

«Τις η ωφέλεια, εάν φονεύσωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτού; έλθετε και ας πωλήσωμεν αυτόν εις τους Ισραηλίτας...» (Γεν. 37:26-27). Σε πολλές περιπτώσεις, το θύμα της εμπορίας πωλείται από την ίδια του την οικογένεια - η απόλυτη προδοσία. Εκείνο που είναι ανεκτίμητο στον πατέρα αποτιμάται στην αγορά αυτού του κόσμου. Συσκευασμένο, δεμένο, πωλείται, αγοράζεται, του στερούν την αυτοκυριαρχία και αποστέλλεται στη σκλαβιά, στη γη της δουλείας: **«Οι δε έφεραν τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον».** (Γεν. 37:28). Το ταξίδι του Ιωσήφ αρχίζει, με διάφορους κινδύνους, μοναξιά, φυλάκιση, ενώ την ίδια στιγμή αρχίζει το πένθος του πατέρα σε απόλυτη ταύτιση: **«...αλλά δεν ήθελε να παρηγορηθή, λέγων, Ότι πενθών θέλω καταβή προς τον υιόν μου εις τον τάφον»** (Γεν. 37:35). Τα θύματα της εμπορίας βρίσκονται σε συνεχή κίνδυνο και δεσμά αλλά έχουν και έναν πατέρα που δεν θα αναπαυθεί μέχρι να ενωθούν ξανά... Το ανεκτίμητο αυτών των ψυχών μπορεί να διακηρυχθεί καθώς η εκκλησία δίνει ΤΑ ΠΑΝΤΑ για να τους "αγοράσει" πίσω.

Η λησμονιά της ελευθερίας

Ο Ιωσήφ φωνάζει στον οينوχόο που τώρα απελευθερώνεται: **«Πλην ενθυμήθητί με, όταν γείνη εις σε το καλόν· και κάμε, παρακαλώ, έλεος προς εμέ και ανάφερε περί εμού προς τον Φαραώ και εξάγαγέ με εκ του οίκου τούτου· επειδή τη αληθεία εκλέφθην εκ της γης των Εβραίων· και εδώ πάλιν δεν έπραξα ουδέν, ώστε να με βάλωσιν εις τον λάκκον τούτον»** (Γεν. 40:14-15) Ένας σκλάβος φωνάζει σε έναν σκλάβο που τώρα είναι ελεύθερος. Ο Ιωσήφ υπολογίζει στη μνήμη της ίδιας εμπειρίας της υποδούλωσης από ένα συνάνθρωπο, ο Ιωσήφ παρακαλεί εκείνους που απολαμβάνουν το δώρο της ελευθερίας, ικανοποιημένοι από την ελευθερία τους... **«Ο αρχιοينوχός όμως δεν ενεθυμήθη τον Ιωσήφ, αλλά ελησμόνησεν αυτόν»** (Γεν. 40:23)

Η ελευθερία είναι ένα επικίνδυνο πράγμα επειδή συνήθως έρχεται μαζί με τη λησμονιά, την άρνηση, τη λήθη, την επιλεκτική αμνησία για κάτι που διαταράσσει την κατάσταση της ευδαιμονίας που έρχεται με την ελευθερία. Η Εκκλησία έχει ξεχάσει τη δική της δουλεία στο παλάτι του Φαραώ. Οι Χριστιανοί είναι απελεύθεροι σκλάβοι, αλλά δεν είναι εντελώς ελεύθεροι. Οι απελεύθεροι σκλάβοι δεν έχουν δικαίωμα να αναπαυθούν στην ελευθερία τους έως ότου και ο Ιωσήφ ελευθερωθεί, όπως οι Ισραηλίτες είχαν διαταχτεί να μην αναπαυτούν ώσπου ο ξένος αναπαυθεί επίσης στη δική του γη. (Δευτ. 5:13-15).

Τα θύματα της εμπορίας κάθονται ακόμη μέσα στη φυλακή, ελπίζοντας ότι δεν θα τα ξεχάσουν οι οينوχόοι... ❀

ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΛΙΟΥ ΕΞΑΝΑΣΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΙΜΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ
ΚΑΙ ΦΟΒΗΘΗΣΗ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΣΟΥ.
ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΥΜΩΝ.

Λευιτικόν ιθ' 32

Από το Δ.Σ. του Βιβλικού Συνδέσμου λάβαμε και αναδημοσιεύουμε το παρακάτω μήνυμα με την ευχή να τύχει της προσοχής που αληθινά του αξίζει.

"Η ζωή μας δεν εξαρτάται απ' τα υπάρχοντά μας" (Λουκ. 12/ιβ/15).

Ζούμε σε μια εποχή που όπου κοιτάξεις, ό,τι ακούσεις, ό,τι διαβάσεις, έχει να κάνει με χρήματα, ελλείμματα, δόσεις και πρόσθετα μέτρα. Η ελληνική κοινωνία 20 μήνες τώρα, μιλάει και παραμιλάει για χρέη και καταστροφικά σενάρια.

Όμως η ζωή δεν είναι μόνο χρήματα. Το χαμόγελο ενός παιδιού, το φιλί ενός αγαπημένου προσώπου, η αγκαλιά του παππού δεν κοστολογούνται. Η χάρη του Θεού, οι δωρεές Του στη ζωή μας, η αγάπη Του δεν έχουν όριο, σύννορο, τίμημα.

Ο Αβραάμ Λίνκολν έγραψε: "Να μη μετράνε τα χρόνια στη ζωή σου, αλλά η ζωή στα χρόνια σου". Μήπως πήραμε λάθος δρόμο; Μήπως βάλαμε τα δεύτερα και τρίτα πράγματα στην πρώτη θέση;

Την 1η Οκτώβρη που είναι και Σάββατο και είναι η ημέρα της Τρίτης Ηλικίας, στείλε μια καρτούλα στον παππού, αγκάλιασε τη γιαγιά, δώσ' της ένα φιλάκι και ένα λουλούδι απ' τον κήπο.

Δεν μετριούνται όλα με ευρώ. Η ζωή είναι κυρίως χαμόγελα, αγκαλιές, αγάπη. Δεν εξαρτώνται όλα από τα χρήματα. Ο Κύριος στην παραβολή του άφρονα πλουσίου καταλήγει: «...**αν κάποιος έχει περίσσεια αγαθά, η ζωή του δεν εξαρτάται από τα υπάρχοντά του.**»

Είτε έρθει. Είτε δεν έρθει η 6η δόση του δανείου, είτε φθάσουν, είτε δεν φθάσουν τα χρήματα, η ζωή, η αληθινή ζωή δεν εξαρτάται από αυτά, αλλά από τη σχέση μας με τον Θεό και τους ανθρώπους.

Ο Προφήτης Αββακούμ γράφει: «**Κι αν τώρα οι συκιές δεν έχουν πια καρπό, σταφύλια κι αν δεν δίνουνε τ' αμπέλια, κι αν απομένουν άκαρπες οι ελιές και δε βγαίνουν σοδειές απ' τα χωράφια, κι αν πρόβατα δεν έχουν τα μαντριά και δεν υπάρχουνε βόδια στους στάβλους, ωστόσο εγώ θ' αναγαλλιάζω για τον Κύριο, θα χαίρομαι γιατί ο Θεός με βοηθάει**» (Αββακούμ 3:17-18).

Μακάρι να βάλουμε τα πρώτα πράγματα στην πρώτη θέση. **❶**

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ και “ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ”

Το περιοδικό αυτό από την αρχή έκδοσής του διατηρεί μία ιδιότυπη αντίληψη όσον αφορά τον όρο Εκκλησία και “εκκλησίες”, και τούτο επειδή αναγνωρίζει ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, την πνευματική και αόρατη Νύμφη του Χριστού, για την οποία ο Παύλος έγραψε: «**Σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν**» (Β΄ Κορ. 11/1α/2).

Στα πρώτα χρόνια της Καινής Διαθήκης, αυτή η ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ λειτουργούσε σε χριστιανικές συνάξεις σε διάφορους γεωγραφικούς χώρους και αναφερόταν ως “**εκκλησία της Θεσσαλονίκης**”, “**εκκλησία της Κορίνθου**”, “**εκκλησία της Ρώμης**” κ.ο.κ. όμως όλες εκείνες οι τοπικές εκκλησίες δεν ήταν ούτε διαφορετικές ούτε ξεχωριστές, αλλά απάρτιζαν τη ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ατυχώς, στους αιώνες που ακολούθησαν, αυτή η ΜΙΑ Εκκλησία διαιρέθηκε σε χιλιάδες κομμάτια, – όχι τόσο γεωγραφικά, όπως θα ήταν αναμενόμενο, αλλά ουσιαστικά, καθώς οι χωρισμοί δεν οφείλονταν πλέον στις χιλιομετρικές αποστάσεις αλλά σε ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΡΔΙΩΝ και ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΔΑΧΩΝ και εκφυλλίστηκε σ’ αυτό που βλέπουμε σήμερα.

Οι πιστοί της μίας εκκλησίας χωρίζο-

νταν από εκείνους της άλλης (μακρινής ή κοντινής αδιάφορο) επειδή είχε δημιουργηθεί ψυχρότητα στις μεταξύ τους σχέσεις –για θέματα ηγεσίας, περιουσίας, εθνικής ταυτότητας κ.ο.κ.– αλλά και αποστάσεις λόγω δογματικών διαφορών, επειδή κάποιοι αντιλαμβάνονταν με έναν τρόπο μία περικοπή της Βίβλου και άλλοι την εξηγούσαν διαφορετικά.

Αυτό οδήγησε στην σημερινή οικτρή πραγματικότητα των χιλιάδων “εκκλησιών” που ανταγωνίζονται για το ποια είναι “η εκκλησία” με κύριο σκοπό να διαγράψουν όλες τις άλλες.

Πριν όχι πολύ καιρό ο πάπας της Ρώμης δήλωσε ότι ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ, ενώ όλες οι άλλες είναι “ασθενείς” που χρειάζονται την δική της “χάρη”.

Σε αντίθετη κατεύθυνση, προ ημερών ο Μητροπολίτης Γόρτυνος Ιερεμίας κήρυξε από άμβωνος

«...φαίνεται από τα όσα σάς είπα παραπάνω [ότι] οι Ρωμαιοκαθολικοί δεν αποτελούν Εκκλησία. Η Εκκλησία, αδελφοί μου, είναι ΜΙΑ, όπως μία είναι η αλήθεια, ενώ τα ψέματα είναι πολλά. Οι Ρωμαιοκαθολικοί με τις φράγκικες αιρέσεις τους κόπηκαν από την Εκκλησία και αναθεματίστηκαν από τα Ορθόδοξα Πατριαρχεία.

Δεν αποτελούν λοιπόν Εκκλησία, δεν βγάζουν αγίους». (Περ. «Παναγία Προυσιώτισσα», 18-9-11).

Όμως τα ίδια συμβαίνουν και στις άλλες “εκκλησίες”:

Κάποιοι Πεντηκοστιανοί περιφρονούν τους Ευαγγελικούς ως φτωχούς “χριστιανούληδες”, ενώ υπάρχουν Ευαγγελικοί που χαρακτηρίζουν τους Πεντηκοστιανούς ως “δαιμονισμένους”... Οι Ορθόδοξοι από το μέρος τους βαφτίζουν **όλους τους άλλους** “αιρετικούς”, και σχεδόν όλοι οι άλλοι κατακρίνουν τους Ορθόδοξους ως “ειδωλολάτρες”...

Στην ερώτηση: **– Ποια από όλες αυτές τις εκκλησίες είναι ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ;** εμείς τολμούμε να πούμε **KAMIA, ΟΥΤΕ ΜΙΑ!**

Το Υπουργείο Θρησκευμάτων μοιράζει τίτλους που μόνοι τους διεκδικούν οι διάφοροι “εκκλησιαστικοί” ηγέτες και ιδρυτές, καθώς ο δικός του ρόλος είναι εντελώς τυπικός και διοικητικός.

Από το μέρος Του, όμως, ο Θεός ούτε ξέρει ούτε αναγνωρίζει όλους αυτούς τους “βαρύγδουπους” ή και κάποτε “γελοίους” τίτλους, και οτιδήποτε υπάρχει κάτω και πίσω από αυτούς.

Οι τίτλοι, οι ταμπέλες και οι σφραγίδες αυτής της γης, κανένα αντίκρισμα δεν έχουν στην πύλη του Ουρανού. Διαφορετικά η είσοδός μας εκεί θα εξαρ-

τιόταν από τα “έγγραφα” και τα “συγχωροχάρτια” που θα εξασφάλιζε καθένας από τις εδώ “ουράνιες αντιπροσωπείες”...

Μάλιστα –όπως προφήτευσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός– σε όλους αυτούς τους “αυτόκλητους” θα πει κάποια μέρα: **«ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ’ εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν»** (Ματθ. 7/ζ/23).

Με τα παραπάνω διαγράφουμε συληθήβδην όλες τις “εκκλησίες”;

Αφενός θυμίζουμε ότι η λέξη “εκκλησία” είναι αρχαιοελληνική και όχι χριστιανική, και απ’ ετέρου πως έτσι ονομάζεται ακόμη και η **“Εκκλησία της Σαϊεντολογίας”**...

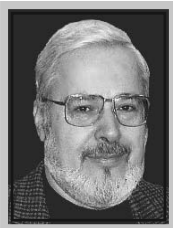
Αν περιοριστούμε όμως στην ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, αναγνωρίζουμε ότι σε κάποιες από αυτές τις “ονομαζόμενες εκκλησίες” μπορεί να μην υπάρχει ΟΥΤΕ ΕΝΑ μέλος που να ανήκει στην αληθινή Εκκλησία, όπως και ότι μέσα σε κάποιες από αυτές υπάρχουν μέλη –περισσότερα ή λιγότερα– που ανήκουν στην αληθινή Εκκλησία του Χριστού!

Όμως εξ αυτού καμία δεν αποκτά το δικαίωμα να θεωρεί εαυτήν “Εκκλησία” –και μάλιστα ΤΗΝ ΜΙΑ ΑΓΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (κατά το Σύμβολο της Νικαίας)– ούτε να περιφρονεί και να υποτιμά τις άλλες! ❶

ΣΟΒΑΡΟ ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Αγαπητός αναγνώστης από τη Ρόδο επεσήμανε ένα σοβαρότατο παρόραμα στο προηγούμενο τεύχος μας, και πιο συγκεκριμένα στη σελίδα 10 και στο άρθρο με τίτλο **«Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων»**, στην πρώτη παράγραφο και 11η σειρά, όπου εκ παραδρομής αντί του ορθού **«τον Πέρον βασιλιά Κύρο»** γράφτηκε το όνομα του βασιλιά **Δαρείου...** :-(

Συγχαίρουμε τον αναγνώστη μας και παρακαλούμε να διορθώσετε το λάθος σε όσα τεύχη έχετε στη διάθεσή σας. ❶

Εκ καρδίας

Θα γίνει κάτι στις 21-10-2011;

Εκατομμύρια άνθρωποι –σε πολλά έθνη– αναρωτιούνταν στις 21 Μαΐου 2011, αν θα άρχιζε η αντίστροφη μέτρηση για το τέλος του κόσμου. Κυκλοφόρησαν διαφημίσεις σε πινακίδες, σε εφημερίδες, στο διαδίκτυο και αλλού. Πολλοί γοητεύτηκαν από το ενδεχόμενο της επικείμενης καταστροφής. Φόβος υπήρχε παντού, όπως και σύγχυση. Χιλιάδες πίστεψαν ότι θα αρπαχτούν εκείνη την ημέρα στον Ουρανό.

Ο Harold Camping, εκφωνητής της ραδιοφωνικής εκπομπής **"Family Radio"**, προχώρησε σε ένα ακόμη καταστροφολογικό σενάριο και όρισε την ημερομηνία στις 21 Μαΐου 2011, έτσι χιλιάδες περίμεναν την **"Αρπαγή"**, όμως για άλλη μια φορά και αυτός ο ψευδοπροφήτης αποδείχθηκε λάθος!

Ο Camping είχε πει πως στις 21-5-2011 θα γινόταν ένας μεγάλος σεισμός σε όλη τη Γη, *"τέτοιος που ο κόσμος δεν είχε ξαναδεί"*, οι νεκροί θα έβγαιναν από τους τάφους και οι πιστοί θα *"αρπάζονταν"*, ενώ η γη θα λουζόταν στο αίμα επί πέντε μήνες...**για να καταστραφεί τελικά στις 21 Οκτωβρίου 2011.**

Όμως η 21 Μαΐου ήρθε και έφυγε, όπως και κάθε άλλη μέρα, χωρίς να γίνει τίποτα! Το ίδιο τίποτε δεν θα γίνει στις 21 Οκτωβρίου, όχι επειδή μπορεί κανείς να εμποδίσει τον Θεό να εκπληρώσει τα σχέδιά Του –αν ήθελε κάτι τέτοιο– αλλά επειδή ο Θεός δεν θα έκανε ποτέ κάτι επειδή το είπε ο Α ή ο Β διάσημος, εκκεντρικός ή παράφρων θρησκευτικός ηγέτης. Δυστυχώς, όμως, το ίδιο παιχνίδι συνεχίζεται κάθε φορά με διάφορες ιδέες και διαφορετικούς πρωταγωνιστές...

Όταν σε λίγο θα έχει περάσει και η 21η Οκτωβρίου, ο Camping ίσως υποστηρίξει για άλλη μια φορά, ότι ο Θεός **"Άκουσε τις προσευχές των πιστών"** και **"Δείχνει το έλεός Του"**. Αυτό το τέχνασμα –που χρησιμοποίησαν πολλοί ως τώρα– θα δώσει στον ίδιο και τους ομοίους του τη δυνατότητα να υπολογίσουν μια άλλη ημερομηνία, και ύστερα μια άλλη και άλλη... Το κακό είναι ότι στο τέλος κανένας από αυτούς τους "ψευδοπροφήτες" δεν παραδέχτηκε ότι οι λογαριασμοί του απέτυχαν – από όσο γνωρίζουμε, κανένας δεν το έχει κάνει ως τώρα...

Ας είμαστε άγρυπνοι, λοιπόν, κι ας μην αφήνουμε κανέναν ψευδοπροφήτη ή άλλου είδους ψευδοδιδάσκαλο να μας παραπλανήσει! ☹

Ποιος διαλέγει τον/τη σύζυγο;

«Θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται ... ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς» (Ματθ. 24/κδ/24)

Στις διάφορες σέκτες ένας χώρος, όπου εκδηλώνεται δυναμικά η κυριαρχία της ηγεσίας, είναι ο γάμος των μελών τους.

Άλλοτε ο γάμος ή οι συζυγικές σχέσεις ανάμεσα στο ζεύγος απαγορεύονται εντελώς. (Κλασικό τέτοιο δείγμα υπήρξε στη χώρα μας η **ονομαζόμενη «Εκκλησία του Χριστού»**, που ιδρύθηκε το 1911 από τον Έλληνα βιομήχανο **Θεόδωρο Λαναρά**. Μαζί με άλλες κακοδοξίες της η “εκκλησία” αυτή απαιτούσε από τα μέλη της να απορρίπτουν κάθε σεξουαλική επαφή ακόμη και μέσα στον γάμο). (Βλέπε http://el.wikipedia.org/wiki/H_Εκκλησία_του_Χριστού).

Διαφορετικός τρόπος με τον οποίο οι ηγέτες των σεκτών ελέγχουν την γαμήλια ζωή των μελών τους είναι η επιλογή και υπόδειξη των συζύγων. Σε εκκλησίες/σέκτες όπως η **Fundamentalist Church of Jesus Christ of Latter Day Saints (FLDS)** –υποδιαίρεση των Μορμόνων– περί της οποίας αναφέρεται το κείμενο στο παρακάτω πλαίσιο, η επιλογή και επιβολή αυτή συζύγων (placement marriage) είναι θεσμοθετημένη και απαιτητή ως πράξη θρησκευτικής πίστης.

The Marriage Practices for the First Wife

Under the placement marriage system, young members of the FLDS Church are not allowed to court or date before marriage and are discouraged to fall in love until after they are married. They are permitted to become acquainted with one another through the community, church, school, or family ties, but they are not allowed to be more than just friends with anyone until the Priesthood Council arranges a spouse for them.^[1]

When a young man, generally around the age of twenty-one, feels ready to be married he approaches the Priesthood Council and then they decide who he will marry.^[2] They select a wife for the young man through a process of inspiration and revelation. When a woman feels prepared to be married, around the ages of 16 to 25, she informs her father of her own readiness, and is taken to meet with the prophet to tell him that she is ready to be married. While most women are approved, some are asked to wait for a time.^[3] If the prophet agrees to place her, then the future spouse is notified, and a ceremony is performed generally within the week and sometimes immediately. A woman's opinions relative to the selection of her husband are sometimes considered but not always, and she can decide against marrying a man who is selected for her, although this does not happen very frequently.^[3]

Άλλες όμως εκκλησίες/σέκτες συχνά εφαρμόζουν το ίδιο σύστημα, αν και δεν υπάρχει θεσμοθετημένο ούτε καν το παραδέχονται δημοσίως. Όμως συμβαίνει. Στις περιπτώσεις αυτές η **έγκριση του “ποιμένα”** έχει μεγάλη βαρύτητα στο κατά πόσον θα προχωρήσει ένας γάμος, ενώ, όχι σπάνια, αυτό επηρεάζεται από δήθεν “προφητικές” προρρήσεις/προβλέψεις, που καλύπτουν σκοπιμότητες και συμφέροντα... συχνά με δραματικές θλιβερές εξελίξεις.

Ο Θεός δεν έδωσε τέτοιες εξουσίες σε κανέναν άνθρωπο. Προϋπόθεση για έναν επιτυχημένο γάμο είναι **«μόνον να γίνονται τούτο εν Κυρίω»** (Α΄ Κορ. 7/ζ/39), και χωρίς καμία ανθρώπινη προσταγή/εξουσία. **❶**

ΚΩΔΙΚΟΣ 3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΜΗΛΟΤΡΑΦΙΑΣ:

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN